

Kerk in Nood
ACN NEDERLAND

LANDENRAPPORT

Nigeria op tweesprong

PAUSELIJKE
STICHTING

INDEX

1. Algemeen overzicht	04
1.1. Korte tijdlijn van de hedendaagse geschiedenis	
1.2. Politieke situatie	
1.3. De Noord-Zuid-as	
2. Religie	08
2.1. Godsdienstvrijheid	
2.2. Sharia-wetgeving	
2.3. Katholieke Kerk in Nigeria	
2.4. Discriminatie van Christenen in Noord-Nigeria	
3. Overzicht van recente conflicten	14
3.1. Militante islamisten	
3.2. Geweld in verband met gewapende bandieten en criminaliteit	
3.3. Conflict tussen boeren en herders	
3.4. Conflicten tussen gemeenschappen en etnische groepen	
3.5. Biafra-separatisten	
3.6. Niger Delta-strijders	
3.7. Cultisme en rituele moorden	
4. Ontheemden in Nigeria	29
5. Hulp en projecten Kerk in Nood	32
5.1. Overzicht van de afgelopen vijf jaar	
5.2. Voorbeelden van onze hulp	

Pauselijke Stichting

Kerk in Nood (ACN) Nederland

Peperstraat 11-13 | 5211 KM | 's-Hertogenbosch

073-613 08 20 | info@kerkinnood.nl | www.kerkinnood.nl

Door Maria Lozano, Directeur Persbureau van Kerk in Nood (ACN) Internationaal

Ontwerp: Maleny Medina

Medewerkers: Filipe d'Avillez, Antonia Rechberg, Maria Pairetty, Carlos Rosas

Tenzij anders vermeld, is de informatie in dit document samengesteld aan de hand van informatie die is verkregen tijdens onderzoeksreizen en interviews met lokale partners in de afgelopen 6 jaar.

© Kerk in Nood, 2023

Reproductie is toegestaan op voorwaarde dat de bron zichtbaar wordt vermeld. Voor elk gebruik of reproductie van foto's of ander materiaal dat niet onder het auteursrecht van Kerk in Nood (ACN) valt, moet rechtstreeks toestemming worden gevraagd aan de houders van het auteursrecht.

Foto's: ACN Archief (indien niet anders aangegeven)

LANDENRAPPORT

» Nigeria op tweesprong

Administratieve kaart Nigeria ©VN22

Oppervlak Bevolking Zetel regering Economische hoofdstad Politiek systeem

923,768 Km² **206 miljoen** **Abuja** **Lagos** **Federale presidentiële republiek**

Vlag Taal: Engels (officieel).
 Andere talen: Hausa, Yoruba, Igbo (Ibo), Fulani, Ibibio, Tiv, Birom, Kanuri en meer dan 500 andere inheemse talen.

Foto: Emmanuel Ikwuegbu | Unsplash

1. Algemeen overzicht

- Nigeria ligt in het westen van Afrika en grenst aan Benin, Kameroen, Tsjaad en Niger.
- De naam Nigeria is ontleend aan de rivier de Niger die door het land stroomt.
- De vlag: drie gelijke verticale banden van groen, wit en groen; de kleur groen staat voor de bossen en de natuurlijke rijkdom van het land, wit symboliseert vrede en eenheid.
- Nigeria werd sinds 1914 geregeerd door de Britten en werd in 1960 onafhankelijk. De goedkeuring van een nieuwe grondwet in 1999 zorgde voor een vreedzame overgang naar een burgerregering.
- Federal Capital Territory (FCT): Abuja
- Economische hoofdstad: Lagos
- Het is het dichtstbevolkte land van Afrika (206 miljoen). De gebieden met de hoogste bevolkingsdichtheid liggen in het zuiden en zuidwesten. De belangrijkste stedelijke gebieden naar bevolking werden in 2021 geschat op Lagos (14,862 miljoen), Kano (4,103 miljoen), Ibadan (3,649 miljoen), Abuja (3,464 miljoen), Port Harcourt (3,171 miljoen) en Benin City (1,782 miljoen).
- Nigeria telt naar schatting meer dan 250 etnische groepen: Hausa 30%, Yoruba 15,5%, Igbo (Ibo) 15,2%, Fulani 6%, Tiv 2,4%, Kanuri/Berberi 2,4%, Ibibio 1,8%, Ijaw/Izon 1,8%, overige 24,9% (schatting 2018).
- Talen: Engels (officieel), Hausa, Yoruba, Igbo (Ibo), Fulani, Ibibio, Tiv, Birom, Kanuri en meer dan 500 andere inheemse talen.
- Politiek systeem: Federale presidentiële republiek
- President: Muhammadu Buhari (geboren in december 1942). Als gepensioneerd generaal-majoor van het Nigeriaanse leger was Buhari van 31 december 1983 tot 27 augustus 1985 staatshoofd van Nigeria, nadat hij door een militaire staatsgreep aan de macht was gekomen.

1.1. Korte tijdlijn van de hedendaagse geschiedenis

1861

De Britse expansie in de regio begon met de annexatie van Lagos in 1861

1885

In 1885 werden de Britse aanspraken op de heerschappij over het Niger-bekken erkend tijdens de Conferentie van Berlijn

1906

In 1906 vormden de Britten het Kolonien- en Protectoraat van Zuid-Nigeria

1914

In 1914 werden de gebieden in het zuiden verenigd in het protectoraat Noord-Nigeria, waaruit het huidige "Nigeria" ontstond

1960 1967-1970

Onafhankelijkheid in 1960
Biafra-oorlog (1967-1970)

1999

Goedkeuring van een nieuwe grondwet in 1999 en overgang naar een vreedzaam burgerlijk stelsel

1.2. Politieke situatie

Na de onafhankelijkheid kende Nigeria zes staatsgrepen (1966, 1967, 1975, 1983, 1985 en 1993), gevolgd door militair bestuur en korte perioden van burgerlijk bestuur als republiek. Na decennia van overwegend militair bewind kent Nigeria momenteel de langste periode van burgerbestuur in zijn geschiedenis, met een meerpartijendemocratie sinds 1999. Het is een federatie van 36 autonome staten en het federale hoofdstedelijke gebied. De uitvoerende macht wordt gecontroleerd door de All-Progressives Congress-partij (APC), die een meerderheid heeft in de Senaat, het Huis van Afgevaardigden en in de meeste staten.

Het land heeft een tweekamerstelsel met een Senaat van 109 leden en een Huis van Afgevaardigden van 360 leden. Momenteel zijn er 18 geregistreerde politieke partijen.

Politieke partijen wisselen kandidaten voor gekozen ambten af op een "etno-regionale" basis, ook wel het federale quotasysteem genoemd. Het systeem werd bedacht als reactie op de vrees voor marginalisatie en etnische overheersing in het onderwijs en de overheid. Dit systeem heeft echter heel wat critici, die klagen over een discriminerend effect. Vermeende schendingen van deze regeling hebben vaak tot conflicten geleid.

President Muhammadu Buhari beëindigt zijn tweede ambts-termijn op 29 mei 2023. Algemene verkiezingen om een nieuwe

president, federale en deelstaatwetgevers en gouverneurs te kiezen zijn gepland voor februari 2023.

De twee sterkste kandidaten om hem op te volgen zijn Bola Tinubu, ex-gouverneur van Lagos, een moslim en lid van Buhari's All Progressives Congress (APC) partij; en Atiku Abubakar, een moslim uit het noorden en voormalig vice-president van oppositiepartij PDP (People's Democratic Party).

Tot nu toe presenteerden de belangrijkste partijen altijd een 'ticket' dat de twee belangrijkste religies van het land vertegenwoordigde. Als de president een christen was, was de vice-president een moslim, en omgekeerd. Het All Progressives Congress presenteert dit jaar echter voor het eerst een 'moslim-moslimticket': zowel presidentskandidaat Bola Ahmed Tinubu als zijn running mate Kashim Shetima zijn beiden moslims. Veel Nigerianen hebben kritiek op de vooringenomenheid en ongevoeligheid ten opzichte van de pluralistische Nigeriaanse samenleving. Het moslim-moslim ticket wordt algemeen beschouwd als een indicator van toenemende religieuze discriminatie en marginalisering in het land.

In deze context heeft zich een derde sterke kandidaat aangediend, Peter Obi van de Partij van de Arbeid, die populair is bij jongeren, Christenen en zuiderlingen.

Verkiezingen dienen vaak als brandhaarden voor geweld, omdat politieke functies op alle bestuursniveaus toegang geven tot olie-inkomsten en andere staatsmiddelen.

Nigeria geopolitieke zones

6 geopolitieke zones > 36 staten

Noord-Centraal (7 staten): Benue, (FCT), Kogi, Kwara, Nassarawa, Niger en Plateau

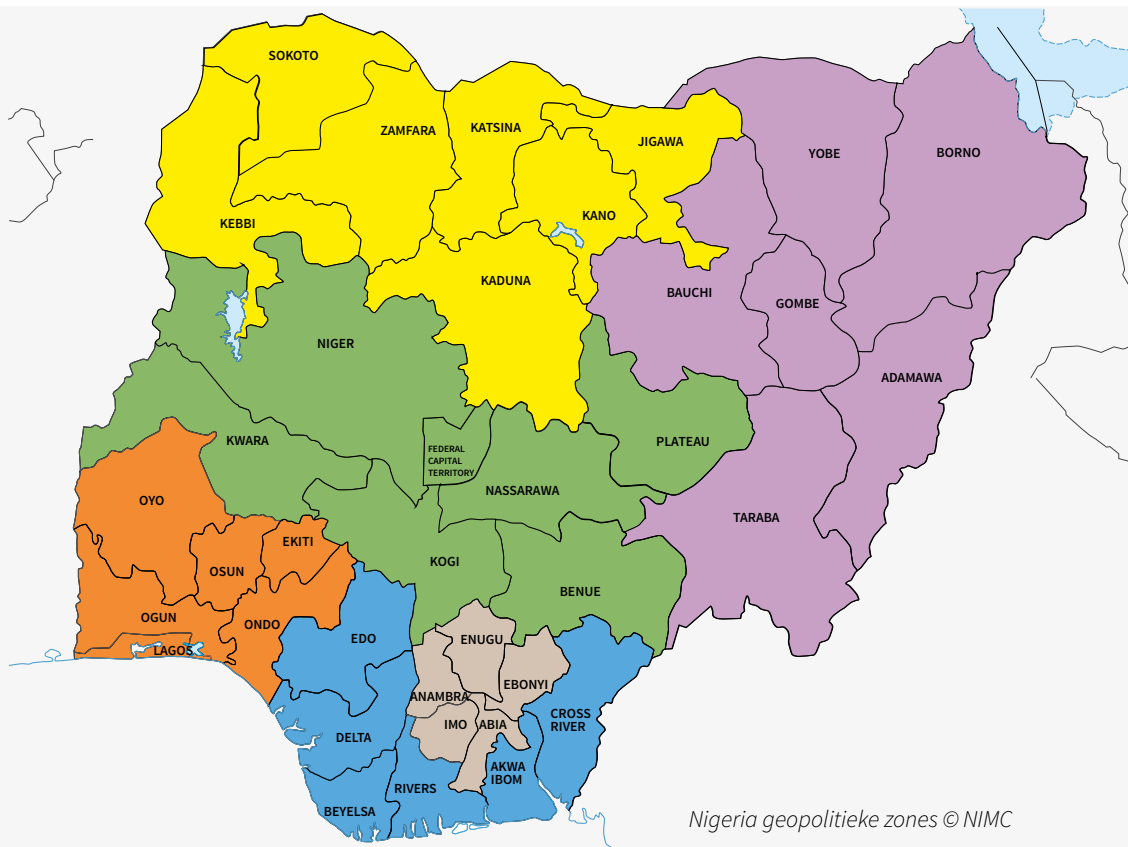
Noord-Oost (6 staten): Adamawa, Bauchi, Borno, Gombe, Taraba en Yobe

Noord-West (7 staten): Jigawa, Kaduna, Kano, Katsina, Kebbi, Sokoto en Zamfara

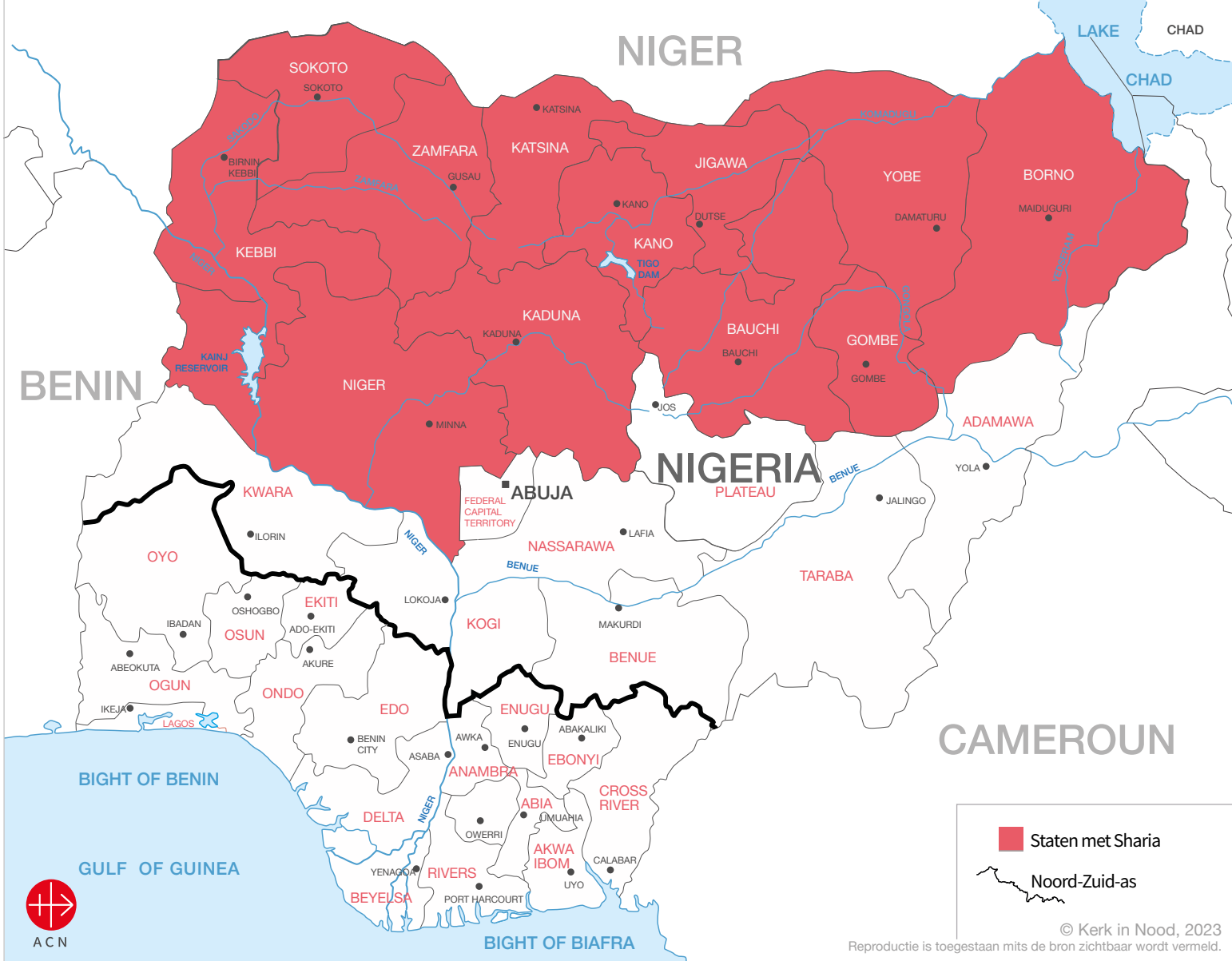
Zuid-Oost (5 staten): Abia, Anambra, Ebonyi, Enugu en Imo

Zuid-Zuid (6 staten): Akwa Ibom, Bayelsa, Cross River, Delta, Edo en Rivers

Zuid-West (6 staten): Ekiti, Ogun, Ondo, Osun, Oyo en Lagos.

Nigeria geopolitieke zones © NIMC

1.3. De Noord-Zuid-as

Nigeria is zeker geen homogeen land. Meer dan 250 etnische groepen en inheemse talen getuigen van de diversiteit en rijkdom van het land.

Om de situatie in het land te begrijpen is het van groot belang te spreken over een heersende internationale typering tussen het noorden en het zuiden van het land. Sommige Nigerianen spreken vanuit “geografische onwetendheid” over beide delen van het land.¹ Veel Zuid-Nigerianen geloven namelijk dat er geen christenen zijn in het Noorden, zelfs al hebben staten als Gombe of Kaduna een christelijke bevolking van bijna 50% en is in Borno, de bakermat van Boko Haram, nog steeds 30% van de bevolking christen.

De belangrijkste etnische groepen zijn ook geografisch verdeeld: de Hausa, de Fulani en de Kanuri zijn dominant in het noorden en Yoruba, Igbo en Tiv in het zuiden.

Voor de komst van de Britse macht hadden het noorden, zuiden, westen en oosten verschillende eigenaardigheden en leefden ze hun eigen etnische, politieke en religieuze realiteit. De eerste stap

van de Britse expansie in de regio was de annexatie van Lagos in 1861. In 1885, tijdens de conferentie van Berlijn, claimde Groot-Brittannië de rechten op het Nigerbekken. In 1906 voegden de Britten de Kolonie en het Protectoraat van Lagos samen met het Protectoraat van Zuid-Nigeria tot de nieuwe Kolonie en het Protectoraat van Zuid-Nigeria. In 1914 werden deze gebieden in het zuiden verenigd met het protectoraat van Noord-Nigeria, waardoor de geopolitieke eenheid ontstond die wij nu kennen als Nigeria.

De gebieden behielden echter hun regionale autoriteiten, die na 1914 waren verdeeld in drie lokale eenheden. De aankondiging van hun ontbinding door de militaire regering na de eerste staatsgreep in 1966 leidde tot gewelddadige reacties in het noorden tegen de zuiderlingen die zich er hadden gevestigd. Het bleek een van de factoren die bijdroegen tot het uitbreken van de burgeroorlog.

De vijandschap tussen het noorden en het zuiden laaide sterk op tijdens het herstel van de Sharia in 12 van de 20 noordelijke staten in 2000 en is de afgelopen jaren toegenomen, aangewakkerd door conflicten die in hoofdstuk 3 van dit verslag worden beschreven.

Er zij op gewezen dat “noord” en “zuid” niet altijd overeenkomen met wat een waarnemer op een kaart ziet. Als we de indeling in staten vanuit politiek en bestuurlijk oogpunt bekijken, zijn Adawama of Taraba twee staten van de regio Noord-oost, ook al liggen ze voor een waarnemer duidelijk in het centrum. Ook Abuja, de hoofdstad, wordt beschouwd als een deel van het noorden van het land.

Wellicht vanwege deze mismatch met de werkelijkheid is er een zeer belangrijke geografische term die vaak door de media wordt gebruikt: **Nigeria's Middle Belt**, die verwijst naar het gebied dat het land van oost naar west doorsnijdt, langs het centrum. Het gebied vormt een overgangszone tussen het noorden en het zuiden van Nigeria en omvat het grootste deel van de regio Noord-Centraal en de zuidelijke helft van de regio Noord-Oost. Gekenmerkt door een grote mix van etniciteiten - met 100 afzonderlijke talen en etnische groepen - is het een ontmoetingspunt tussen twee werelden en het toneel van veelvuldige incidenten in onze dagen.

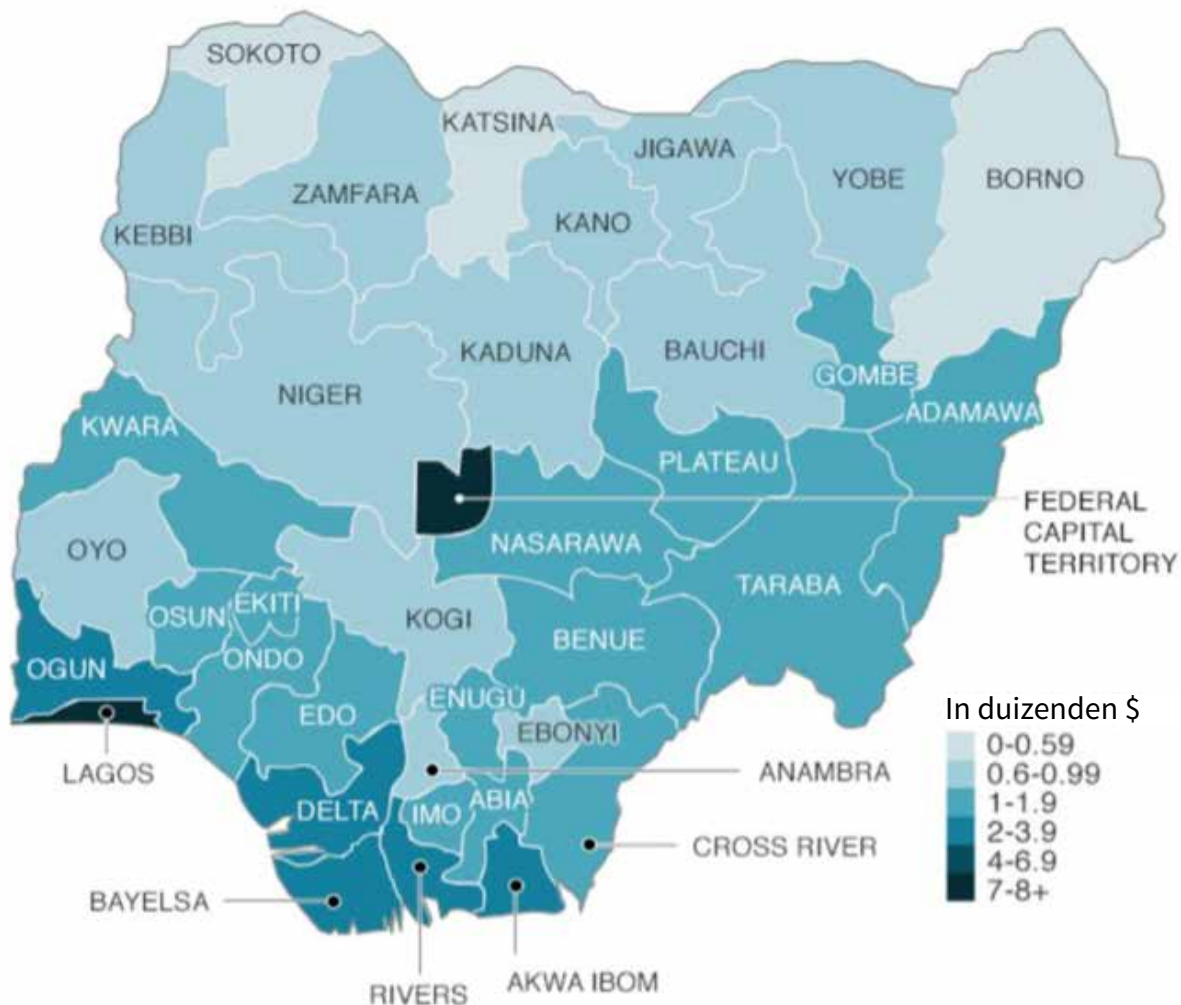
130 miljoen Nigerianen leven onder de armoedegrens. Het zuiden is rijker, heeft meer universiteiten en is beter opgeleid. Het zuiden omvat ook het oliereserves en de financiële hoofdstad Lagos. Het politieke centrum ligt in het noorden, waar 46% van de bevolking woont, terwijl 53% in het zuiden woont. De bevolkingsdichtheid is hoger in het zuiden, hoewel de oppervlakte kleiner is.

Zuiderlingen klagen vaak over de verdeling van hulpbronnen door de centrale macht. Zo is Delta State onderontwikkeld, ook al hebben ze oliereserves.

Cijfers en aantallen van zowel religieuze als etnische groepen zijn vaak gemanipuleerd voor propaganda en politieke en machtsconflicten.

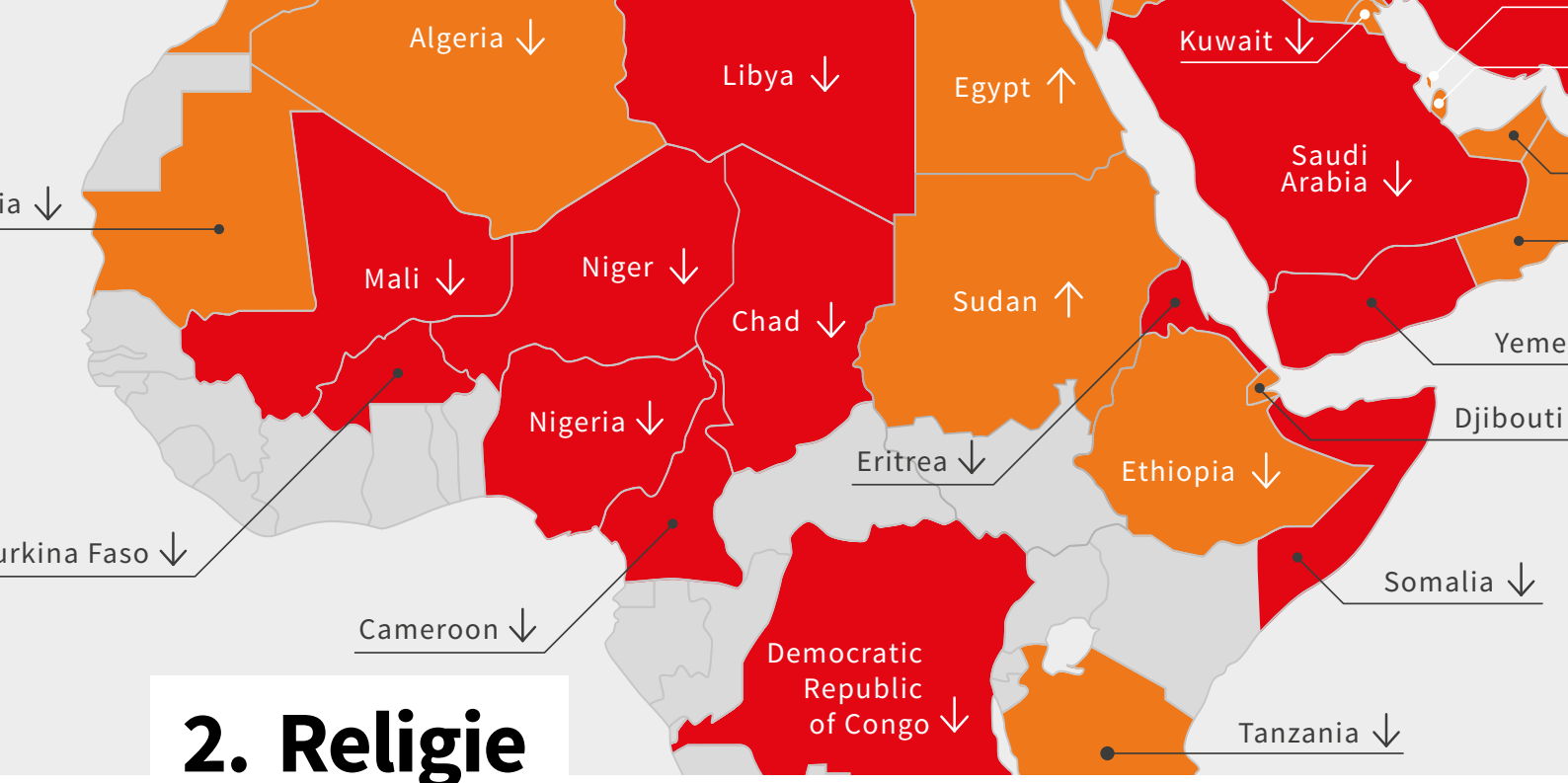
¹ Onderzoeksreis ACN naar Nigeria, november 2022

BBC Gemiddeld jaarinkomen per persoon

Bron: Nigeria Bureau voor de Statistiek

2. Religie

Ongeveer 46,2% van de bevolking is christen. Het rooms-katholicisme wordt door 12,4% (andere bronnen spreken van 14%) gepraktiseerd en andere christelijke overtuigingen door 33,8%. De Islam is de godsdienst van 45,8% van de Nigerianen. De meesten van hen hangen de soennitische tak van de Islam aan. De resterende bevolking (7%) hangt traditionele religieuze overtuigingen aan. Het Christendom is de meerderheidsgodsdienst in het zuiden en de Islam in het noorden.

2.1 Godsdienstvrijheid ²

Nigeria garandeert godsdienstvrijheid. Krachtens artikel 15 van de Nigeriaanse grondwet mag niemand worden gediscrimineerd op grond van zijn of haar religieuze overtuiging. Artikel 10 bepaalt dat noch Nigeria als Federale Republiek, noch een van zijn afzonderlijke staten een staatsgodsdienst mag aannemen.

Bovendien garandeert artikel 38, lid I van de grondwet het recht op vrijheid van gedachte en godsdienst, met inbegrip van het recht om vrij zijn geloof te belijden, dit uit te dragen door middel van godsdienstonderwijs en zich tot een ander geloof te bekeren. Artikel 38 (II) bepaalt dat niemand tegen zijn of haar wil kan worden gedwongen deel te nemen aan godsdienstonderwijs indien het onderricht niet strookt met zijn of haar geloof. Deze garantie geldt ook voor godsdienstuitoefening.

In het streven naar sociale integratie verplicht artikel 15, lid 3, c en d, van de grondwet de staat om interreligieuze huwelijken te bevorderen en de oprichting van verenigingen en groepen voor leden van verschillende religies te stimuleren. Artikel 222 (e) verbiedt politieke partijen zich met een bepaalde godsdienst of regio te identificeren.

Nigeria heeft een gemengd rechtssysteem met vier afzonderlijke bronnen, namelijk Engels recht, algemeen recht, gewoonterecht en, in een aantal staten, islamitisch recht (sharia). Krachtens artikel 275 van de Nigeriaanse grondwet mogen de staten een Sharia-Hof van Beroep instellen.

2.2. Sharia-wetgeving

Sharia is de islamitische canonieke wet, gebaseerd op de leer van de Koran en de tradities van Mohammed (Hadith en Sunna), die zowel religieuze als wereldlijke plichten en soms vergeldingsstraffen voor wetsovertredingen voorschrijft.

De sharia is een systeem van plichten en verplichtingen die alle facetten van het moslimleven beheersen, en omvat persoonlijk en openbaar gedrag, de naleving van het religieuze leven, maar ook familie- en zakelijke aangelegenheden. Islamitische wetten zijn gebaseerd op interpretaties van de Sharia.

De islamitische wet ontstond in Nigeria aan het begin van de 19e eeuw en bleef van toepassing tot de komst van het Britse koloniale regime in Noord-Nigeria in 1903. Het Britse regime schafte de sharia af. In oktober 1999 nam Gusau, de hoofdstad van de deelstaat Zamfara, opnieuw een op de sharia gebaseerd wetboek aan, dat naast seculiere rechtbanken functioneert. Voordien was de sharia in Noord-Nigeria beperkt tot burgerlijke zaken en niet tot strafzaken.

Eind 2001 hadden 11 andere staten zich aangesloten bij Zamfara en de "volledige" sharia opnieuw ingevoerd. Veel van deze Sharia-wetten omvatten zware straffen voor godslastering, waaronder de dood. In Kaduna en Niger, die tot de 12 staten behoren, geldt de sharia niet voor de hele staat.

Afrikaanse landen met islamitisch recht gebruiken dit zelden als basis voor hun strafrecht. Maar Nigeriaanse sharia-rechtbanken doen dat wel, zelfs al worden ernstige straffen zoals amputatie

en steniging zelden opgelegd - en waar ze wel zijn opgelegd, zijn ze niet uitgevoerd. Tot januari 2022 is slechts één persoon, **Sani Yakubu Rodi** (staat Katsina), geëxecuteerd sinds 12 staten met een moslimmeerderheid de sharia hebben omarmd. In 2020 veroordeelde een islamitische rechtbank in de Nigeriaanse deelstaat Kano Yahaya Sharif-Aminu, een musicus, ter dood wegens een godslasterlijke uitspraak tegen Mohammed, maar in 2021 werd een nieuw proces bevolen ³.

Vorig jaar bracht de gruwelijke moord op Deborah Yakubo, een christelijke studente aan het Shehu Shagari College of Education in Sokoto, Noord-Nigeria, die door medestudenten werd beschuldigd van godslastering, de discussie weer op gang. Deze daad van geweld hield zich zelfs niet aan de normen van de islamitische wet en was gewoon een lynchpartij en standrechtelijke executie. Het bevestigde de angst van Christenen in het noorden voor radicalisering van sommige moslims.

Volgens het meest recente rapport over godsdienstvrijheid van Kerk in Nood (ACN) heeft de sharia de verdeeldheid in het land vergroot. Toen 12 staten jaren geleden de islamitische wet invoerden, reageerden veel moslims enthousiast, terwijl christenen tegen het besluit protesteerden. De daaropvolgende rellen eisten duizenden levens - zowel van christenen als van moslims. Pr. Atta Barkindo, directeur van het gerenommeerde katholieke Kukah-centrum dat de interreligieuze dialoog bevordert, stelde: "Wat de sharia heeft gedaan is meer verdeeldheid zaaien in dit land. In de gemeenschappen hebben mensen zich teruggetrokken in de schoot van hun religie". Volgens Barkindo moeten de Nigerianen

dringend bespreken hoe hun land er eigenlijk uit moet zien als seculiere staat, hoe het zichzelf als natie kan definiëren en hoe christenen en moslims kunnen samenleven ⁴.

Kaart ACN: 12 staten hebben tussen 1999 en 2001 officieel de islamitische wetgeving ingevoerd:

Zamfara | Kano | Sokoto | Katsina | Bauchi | Borno | Jigawa | Kebbi | Yobe | Kaduna | Niger | Gombe

² <https://acninternational.org/religiousfreedomreport/reports/ng/>

³ <https://www.dw.com/en/sharia-law-in-africa-interpretations-legal-system/a-60587789>

⁴ <https://acninternational.org/religiousfreedomreport/reports/ng/>

VERHAAL

Deborah Samuel vermoord om een sms'je

Deborah Samuel Yakubu was een studente aan het Shehu Shagari College of Education in Sokoto, Noord-Nigeria. In mei werd ze ervan beschuldigd een godslasterlijk WhatsApp-bericht over Mohammed te hebben verstuurd tijdens de Ramadan, terwijl het college gesloten was wegens vakantie. Toen zij terugkeerde naar de klas, stond een groep studenten haar op te wachten en viel haar aan. De meute stenigde haar en stak vervolgens haar lichaam in brand. Nadat twee mensen voor haar moord waren gearresteerd, vielen groepen relschoppers op verschillende plaatsen in de hoofdstad van de deelstaat christelijke plaatsen aan.

De katholieke bisschop van Sokoto, Mgr. Matthew Hassan Kukah, een promotor van de interreligieuze dialoog in zijn dioceses, spaarde geen woorden om de criminele daad tegen Deborah te veroordelen. Bisschop Kukah herinnerde eraan dat christenen al jaren in vrede leven met hun moslimburen in Sokoto, en vroeg de direct betrokkenen en de christelijke gemeenschap van Sokoto om kalm te blijven en te wachten tot het recht zijn beloop krijgt.

Oorspronkelijke artikelen:

<https://acninternational.org/nigeria-christian-student-stoned-and-burned-to-death/>

<https://acninternational.org/anti-christian-violence-in-nigeria/>

2.3. Katholieke Kerk in Nigeria

Er wordt gezegd dat de meerderheid van de Christenen in het zuiden woont, maar bisdommen als Jalingo, Jos en Benue, in het noorden en midden van Nigeria, zijn in meerderheid christelijk. Andere, zoals Kaduna, Abuja en Nassarawa, zijn naar schatting voor ongeveer de helft christelijk. Kwara, dat in het zuiden ligt, is daarentegen slechts ongeveer 40% christelijk.

Het Yoruba-gebied in het westen is van oudsher protestants en anglicaans, terwijl Igboland in het oosten altijd het gebied met de grootste activiteit van de katholieke Kerk is geweest. Van alle christenen is 64% protestant en 25% katholiek. Er zijn veel kleine Afrikaanse kerken die zich hebben afgesplitst van protestantse kerkgenootschappen.

Behalve Benin en Warri, in de Nigerdelta, die in de 15e eeuw via

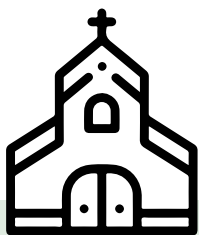
de Portugezen in contact kwamen met het Christendom, kwamen andere regio's pas in de 19e eeuw in contact met christenen.

De koloniale Britse heersers bepaalden dat christenen niet mochten proseliteren in het noordelijke moslimgebied, maar in de jaren 1920 werden kleine missieactiviteiten toegestaan in de Middle Belt. Wie bijvoorbeeld de geschiedenis van het begin van de aartsbisdommen in Kaduna leest, ontdekt een nauw verband tussen de ontwikkeling van de spoorweg en de komst van de eerste priesters, waaronder veel leraren, naar het noorden van het land.

De katholieke Kerk heeft zich enorm ingezet voor de interreligieuze en interetnische dialoog in het land en doet dat nog steeds. Vooral de bisschoppen in het noorden zijn vredebestrijders en gemeenschapsbouwers.

Katholieke Kerk in het kort

Statistisch Jaarboek van de Kerk 2020 (Libreria Editrice Vaticana)

KATHOLIEKE
BEVOLKING
14,82%

TOTALE BEVOLKING **206,175,000**
KATHOLIEKEN **30,556,00**

© Kerk in Nood, 2023
Overname met bronvermelding is toegestaan.

Personeel voor het apostolaat van de Kerk

70 BISSCHOPPEN

53 DIOCESAAN
20 TITULAIR

8,778 PRIESTERS

7,162 DIOCESAAN
1,616 RELIGIEUS

8,778 RELIGIEUZE ZUSTERS
(TOEGEWIJD)

683 RELIGIEUZE BROEDERS
NOT PRIESTS

6,555 SEMINARISTEN
STUDENTEN FILOSOFIE
EN THEOLOGIE

47 LEKENVROUWEN
SECULIERE INSTELLINGEN

9 LEKENMANNEN
SECULIERE INSTELLINGEN

1,948 LEKENMISSIONARISSEN

20,416 CATECHISTEN

Katholieke Kerk in het kort

Statistisch Jaarboek van de Kerk 2020 (Libreria Editrice Vaticana)

© Kerk in Nood, 2023
Overname met bronvermelding is toegestaan.

1,832
KINDEROPVANG

1,940
PRIMAIR OF
BASISONDERWIJS

1,328
MIDDELBARE SCHOLEN

© Kerk in Nood, 2023
Overname met bronvermelding is toegestaan.

275 ZIEKENHUIZEN

219 APOTHHEKEN

53 WEESHUIZEN

52 CRÈCHES

615 CENTRA HUWELIJKS
BEGELEIDING

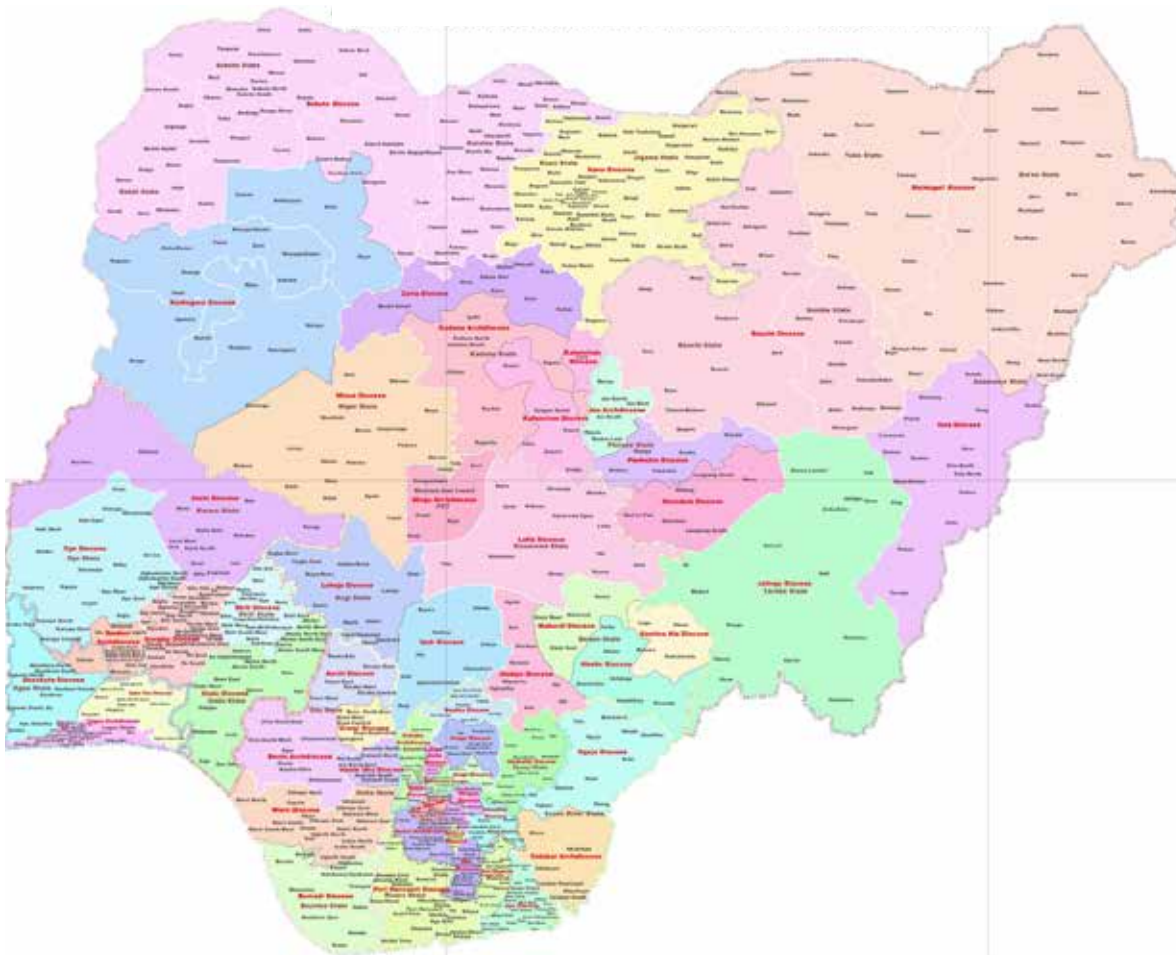
46 ZORGHUIZEN
VOOR OUDEREN
EN GEHANDICAPTEN

45 CENTRA VOOR
MAATSCHAPPELIJKE VORMING

70 OTHER
INSTITUTIONS

Katholieke kerkelijke provincies en bisdommen in Nigeria

Katholiek secretariaat van Nigeria (CSN) - 2022

Aartsbisdommen en hun corresponderende afhankelijke bisdommen in Nigeria ⁵:

- Abuja:** Gboko, Idah, Katsina-Ala, Lafia, Lokoja, Makurdi, Otukpo
- Benin City:** Auchi, Bomadi, Issele-Uku, Uromi, Warri
- Calabar:** Ikot Ekpene, Ogoja, Port Harcourt, Uyo
- Ibadan:** Ekiti, Ilorin, Ondo, Osogbo, Oyo
- Jos:** Bauchi, Jalingo, Maiduguri, Pankshin, Shendam, Wukari, Yola

- Kaduna:** Kafanchan, Kano, Kontagora, Minna, Sokoto, Zaria
- Lagos:** Abeokuta, Ijebu-Ode
- Onitsha:** Abakaliki, Awgu, Awka, Ekwulobia, Enugu, Nnewi, Nsukka
- Owerri:** Aba, Ahiara, Okigwe, Orlu, Umuahia

Verder, onafhankelijk: Maronitische Eparchie Onze Lieve Vrouw van de Aankondiging te Ibadan

⁵ <https://www.catholic-hierarchy.org/>

2.4. Discriminatie van Christenen in Noord-Nigeria

De huidige situatie in Nigeria heeft tot grote spanningen geleid en de nationale politiek gepolariseerd. Door beslissingen, uitspraken en benoemingen van politieke leiders zetten veel Nigerianen vraagtekens bij de eenheid van het land. De grondwet van Nigeria erkent het principe van het “federale karakter”, wat betekent dat alle sectoren van het land vertegenwoordigd moeten zijn in het bestuur van de federale instellingen. Dit is echter niet het geval.

Een van de grootste zorgen in het land is de concentratie van politieke en militaire macht in handen van moslims, en met name in dezelfde etnische familie: de Hausa-Fulani. Alle ambtenaren die de president adviseren zijn Hausa-Fulani. Bijna 95 procent van de politieke en militaire macht is geconcentreerd in moslimhanden, in een land dat voor ongeveer 50 procent christelijk is. Niet-moslims in het land klagen dan ook dat de veiligheidssector wordt geleid door één religieuze groep en één etnische groep in wat bij uitstek een multireligieuze en multi-etnische natie is.

Vooral christenen in het noorden van het land spreken van systematische en diepgewortelde discriminatie op grond van godsdienst.

“Religieuze vervolging in het noorden is systematisch. Om je godsdienst vrij te kunnen belijden, moet je overal kunnen prediken. Dat is niet mogelijk in het noorden. Ik kan geen kerk bouwen, maar de regering heeft imams in dienst en betaalt ze om les te geven op scholen. Elk jaar hebben ze in de begroting geld om moskeeën te bouwen, maar ze laten je geen kerken bouwen,” aldus Matthew Man-Oso Ndagoso, aartsbisschop van Kaduna⁶.

Volgens de grondwet kent Nigeria vrijheid van godsdienst, inclusief de vrijheid om van godsdienst te veranderen, alleen of in gemeenschap, privé of in het openbaar te praktiseren. Christenen mogen niet gebonden of gedwongen zijn om de islamitische wet te volgen, maar in het noorden voelen christenen zich vaak gediscrimineerd door wetgeving die gericht is op bepaalde “sociale ondeugden” en “on-islamitisch gedrag”.

Dit zijn de knelpunten die Kerk in Nood (ACN) de afgelopen jaren heeft verzameld tijdens studiereizen naar het noorden van Nigeria en interviews met lokale christenen. Zij stellen zich te voelen als tweederangsburgers:

Tweederangsburgers:

- Ontzegging van toegang tot politieke ondernemingen, politieke uitsluiting.
- Geen gelijkheid bij de werving voor strijdkrachten (politie, leger enz.).
- Gebrek aan sociale voorzieningen en geen toegang tot sociale ondersteuning.
- Minder kansen op werk, gebrek aan promotie in openbare functies.
- Terwijl het onderwijzen van christelijke religieuze kennis niet is toegestaan in openbare scholen, zijn islamitische leraren werkzaam in alle openbare scholen in Noord-Nigeria.
- Ontvoering en gedwongen huwelijken.
- Christelijke mannen mogen niet met moslimvrouwen trouwen
- Studenten met christelijke namen worden geweigerd voor toelating op beroepsopleidingen. Velen kiezen ervoor hun naam op scholen te veranderen.
- Christelijke groepen en instellingen krijgen geen ruimte om kapellen of gebedshuizen te bouwen in tertiaire instellingen.
- Christelijke kerken mogen geen land kopen.

De sharia geldt voor Christenen:

- Hijab, een hoofdbedekking die door moslimvrouwen wordt gedragen, moet in alle middelbare scholen door alle vrouwelijke leerlingen worden gedragen.
- Grondwet erkent wetboek van strafrecht in het zuiden en wetboek van strafrecht in het noorden.
- Traditionele islamitische morele normen - Hisbah - worden vaak met geweld opgelegd, ook aan niet-moslims. Het kan gaan om het met geweld verhinderen van het mengen van de seksen in het openbaar vervoer; het opleggen van een kledingvoorschrift, vooral aan vrouwen in onderwijsinstellingen; het verhinderen van de uitvoering van muziek en films en het in beslag nemen en vernietigen van alcoholische dranken.
- De verkoop van alcohol is verboden in sommige staten van Nigeria.

⁶ <https://acninternational.org/religious-freedom-in-nigeria/>

VERHAAL

Oorspronkelijke artikel:

<https://acninternational.org/abuja-under-terrorist-attacks-archbishop-decries-insecurity-and-inequality/>

“Er is geen rechtvaardigheid. Er is subtiële vervolging, die nog gevaarlijker is”

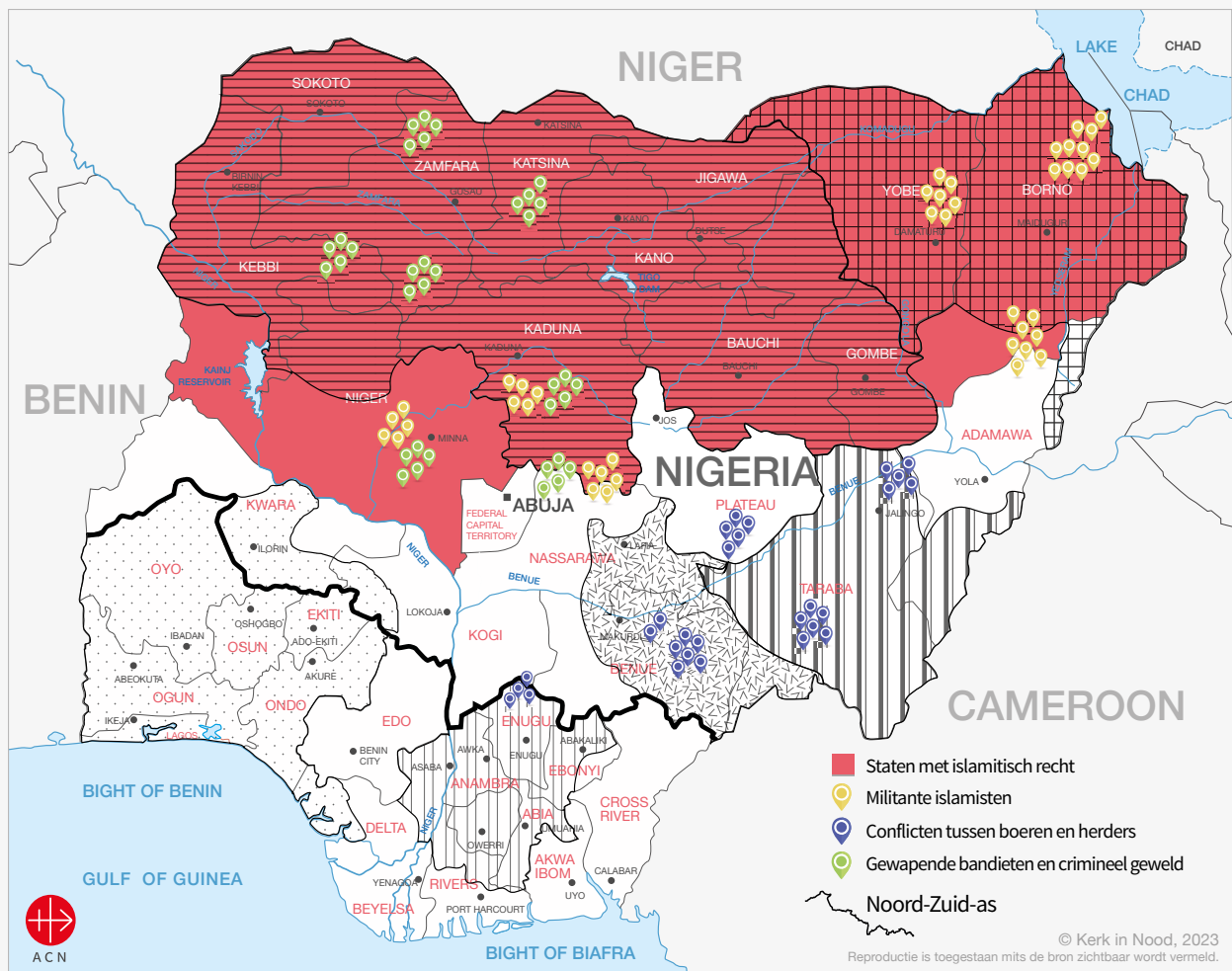
Ignatius Kaigama is de aartsbisschop van Abuja, de hoofdstad van Nigeria. In verklaringen aan Kerk in Nood stelt hij dat de veiligheidssituatie in het hele land ondraaglijk wordt en dat er zelfs in de hoofdstad ernstige problemen zijn.

Op de vraag of er sprake is van antichristelijke vervolging door de autoriteiten, antwoordt hij: *“We kunnen niet generaliseren door simpelweg te zeggen dat christenen worden vervolgd, want in de regeringspartij zitten christenen. Maar vervolging gaat niet alleen over het doden van mensen met messen, het gaat over het manipuleren van zaken ten gunste van één groep”.*

“Er is een subtiële vervolging, die nog gevaarlijker is. Het gebeurt op zo’n manier dat je niet kunt zeggen dat ze echt christenen vermoorden.

Ze hebben de christenen niet weggeduwd. Maar op de manier waarop de regering doorgaat, kun je zeker van zijn dat christenen niet worden bevoordeeld. Er is geen rechtvaardigheid. Wij zijn een land dat min of meer 50-50 is, dus er moet een gelijke verdeling zijn van middelen en kansen. Mensen moeten zich opgenomen voelen in gevoelige politieke, economische of veiligheidsposities.”

Een duidelijk voorbeeld is het recente besluit van de regeringspartij om de conventie te trotseren en een moslim-moslimticket te kiezen voor de presidentsverkiezingen van volgend jaar. Aartsbisschop Kaigama reageert vol ongeloof: *“Hebben ze in het bele noorden geen christen kunnen vinden die gekwalificeerd is als vice-president?”*

3. Overzicht van recente conflicten

Kerk in Nood (ACN) wijst al vele jaren met groeiende bezorgdheid op de benarde situatie van christenen in Nigeria en heeft het land aangewezen als een van de gevaarlijkste voor christenen ter wereld. In de Global Terrorism Index 2022 staat Nigeria op de 6e plaats (na Afghanistan, Irak, Somalië, Burkina Faso en Syrië) en in de Global Peace Index 2022 op de 143e plaats van 163 landen.

De reeds lang bestaande veiligheidsproblemen van Nigeria zijn immens en gevarieerd qua redenen en geografie. De situatie is de afgelopen tien jaar steeds ingewikkelder geworden. Een belangrijke drijfveer is in alle gevallen de slechte sociale, culturele en educatieve staat van de Nigeriaanse bevolking, alsmede politiek wanbeheer en corruptie. Maar er zijn ook religieuze en etnische implicaties bij sommige conflicten.

Volgens kerkleiders heeft de regering geen passende maatregelen genomen om de interreligieuze en interetnische criminaliteit in te dammen.

“De regering heeft ons volledig in de steek gelaten; het is de afwezigheid van goed bestuur die dit veroorzaakt. Bandieten, Boko Haram, ontvoeringen, het zijn allemaal symptomen van onrechtvaardigheid, van de corruptie die in het systeem zit. Onze leiders stelen ons geld en brengen het naar het Westen. Tenzij we het probleem bij de wortel aanpakken, zullen we een verloren strijd voeren,” aldus Matthew Man-Oso Ndagoso, aartsbisschop van Kaduna.

Wanneer we het hebben over geweld en conflicten in Nigeria, is het belangrijk om de diverse conflicten en de invloedsferen te begrijpen. Aanvallen in Nigeria komen uit verschillende hoeken. Vaak is het moeilijk om de grenzen te zien tussen regelrechte vervolging, islamitisch extremisme, historische etnische rivaliteit en eenvoudig banditisme.

REDENEN EN OORZAKEN VAN DE CONFLICTEN:

- Politieke zwakte en wanbeheer van de staat
- Corruptie
- Strijd om macht, politieke en economische belangen
- Strijd om natuurlijke hulpbronnen
- Sociaal onrecht
- Gebrek aan land, als gevolg van klimatologische redenen en bevolkingsgroei
- Economische onzekerheid van de overgrote meerderheid van de bevolking
- Slechte sociale, culturele en onderwijsconditie van een groot deel van de bevolking

Tot op zekere hoogte meer aanwezig in sommige conflicten dan in andere:

- Jihadistische boodschap en verlangen om een strengere versie van de Islam op te leggen
- Etnische geschillen en tribalisme - deels voortkomend uit onevenwichtigheid veroorzaakt door de kolonisatie

Het is moeilijk om conflicten strikt te categoriseren, want hoewel ze uiteenlopende wortels hebben, zien we in hun ontwikkeling doorgaans een mix van elementen. Tribalisme en religiositeit zijn daarin moeilijk te negeren. Dit geldt voor Afrika in het algemeen en voor Nigeria in het bijzonder. In een poging de conflicten te classificeren, kunnen ze als volgt worden samengevat, waarbij de geografische ligging vaak een van de belangrijkste factoren is waarmee rekening moet worden gehouden:

3.1. Militante islamisten

3.2. Geweld in verband met gewapende bendes en crimineel geweld

3.3. Conflict tussen boeren en herders

3.4. Gemeentelijke en etnische conflicten

3.5. Biafra-separatisten

3.6. Militanten in de Nigerdelta

3.7. Sektarisme en rituele moorden

VERHAAL

Boko Haram-strijders, bandieten of Fulani?

“We kijken naar God voor veiligheid, in de hoop dat hij voor ons zal vechten.”

Een groep gewapende mannen heeft een katholieke en een baptistenkerk aangevallen in Rubuh, in de staat Kaduna. De plaatselijke katholieke catechist Emmanuel Joseph was getuige van het hele gebeuren.

“De Mis was net begonnen toen we schoten hoorden. Parochianen begonnen overal naartoe te rennen, stoelen werden kapotgeschoten en sommigen raakten gewond toen ze probeerden weg te komen. Toen ze op het kerkterrein kwamen, schoten ze drie leden neer die de kerk hadden verlaten: een echtpaar, dat zeven kinderen achterliet, en een jongeman, die een vrouw en drie kinderen achterliet. Ze vielen ook de plaatselijke baptistenkerk aan en ontvoerden 36 gemeenteleden, voornamelijk vrouwen, en doodden ook daar een man.”

Volgens sommige van de vrijgelaten gijzelaars waren de aanvallers leden van de meestal islamitische Fulani-stam, een nomadische groep die vaak boeren aanvalt vanwege landgeschillen. Dezelfde

getuigen zeggen echter dat zij zich net als Boko Haram kleedden, wat erop wijst dat de terreurgroep hen mogelijk beïnvloedt en het eeuwenoude landconflict verergert.

Emmanuel Joseph zegt dat de staat Kaduna niet vredig is geweest sinds de invoering van de sharia in 2000. *“Er is een reeks aanvallen geweest, vooral op katholieke priesters, katholieke gelovigen en christenen in het algemeen, en de regering doet niets om te helpen. Door de Fulani-terroristische aanvallen slapen we met één oog open.”*

De mensen hebben hun geloof echter niet verloren. *“Met alles wat er in de staat is gebeurd, inclusief de voortdurende aanvallen op christelijke gelovigen in de Rubuh-gemeenschap, zijn we zwak en moe. We beginnen ook bang te worden. We concentreren ons alleen op hoe we in leven kunnen blijven, waarbij we op God rekenen voor veiligheid in het geloof dat Hij voor ons zal terugvechten.”*

Oorspronkelijke artikel:

<https://acninternational.org/nigeria-we-are-weak-tired-and-scared-we-hope-god-will-fight-for-us/>

A C N

VERHAAL

Bloedbad op Pinksterzondag

Het bloedbad op Pinksterzondag in Owo laat zien hoe de grenzen tussen conflicten vaak vervagen. De Nigeriaanse autoriteiten geven de Islamitische Staat en andere islamitische terreurgroepen de schuld, terwijl de lokale bevolking gelooft dat Fulani-herders een rol hebben gespeeld bij de aanval. Ook de aanslag in Roboh, in de staat Kaduna, werd uitgevoerd door niet-geïdentificeerde daders.

Op 5 juni 2022, Pinksterzondag, vielen gewapende mannen de St. Francis Xavier Kerk in Owo, Ondo Bisdom, aan, waarbij ongeveer 40 mensen omkwamen en meer dan 80 gewond raakten.

Het bloedbad vond plaats in het zuidwesten van Nigeria, een plaats die tot nu toe niet werd getroffen door de onveiligheid en het geweld die over het algemeen het noorden en de Middle Belt treffen.

Priester Andrew Abayomi was nog in het gebouw toen de aanval plaatsvond. In een interview met Kerk in Nood herinnerde hij zich het moment: *“Ik hoorde een geluid. Ik dacht dat het een dichtslaande deur was, of dat er iemand was gevallen, of een slang had gezien, want dat is wel vaker gebeurd. Maar toen hoorde ik een tweede hard geluid, en ik zag parochianen in verschillende richtingen rennen in de kerk. Ik stond daar in shock en vroeg me af wat er aan de hand was, toen iemand naar me toe rende en riep: ‘Pastoor, onbekende mannen met vuurwapens!’”*

“Eenmaal in de sacristie kon ik me niet bewegen: kinderen omringden me en volwassenen klampten zich aan me vast. Ik beschermde hen zoals een kip haar kuikens beschermt. Mijn kudde, vooral de kinderen, riep: ‘Pastoor, red ons alstublieft - pastoor, bid!’ Ik zei hen zich geen zorgen te maken, want God zou wel iets doen. Er waren nog drie of vier explosies, de ene na de andere in de kerk, en de aanvallers schoten sporadisch met geweren. Het was een goed geplande aanval die ongeveer 20-25 minuten duurde..”

Parochiaan Thaddeus Bade Salau werd neergeschoten maar overleefde het. *“Ik was in de kerk toen het incident gebeurde. Ik lag op de grond totdat een van de schutters me liet opstaan samen met negen andere parochianen, waaronder mijn dochter. Ze schoten ons allemaal neer; de een na de ander. Ik was de laatste die werd neergeschoten, en ik werd in mijn wang geraakt. Ik was de enige van de tien die het overleefde. Het was inderdaad iets wat ik nooit kan vergeten. Het was pijnlijk dat ik mijn prachtige dochter verloor tijdens de aanval, maar mijn geloof is daardoor niet geschokt.”*

Oorspronkelijke artikelen:

- <https://acninternational.org/massacre-in-owo-nigeria/>
- <https://acninternational.org/interview-about-massacre-in-nigeria/>
- <https://acninternational.org/nigerian-massacre-interview/>
- <https://acninternational.org/testimonies-massacre-nigeria/>

3.1. Militante islamisten

Betrokken gebied: voornamelijk actief in het noord-oosten, rukt op naar noordwestelijke staten.

Oorzaak van het conflict: religieuze ideologie, opleggen van de strengste versie van de Islam.

Boko Haram en ISWAP-militanten zijn de hoofdrolspelers in het geweld. De meeste gebeurtenissen met islamitische militanten vonden plaats in de deelstaat Borno, waar de groep van oudsher actief is. Zij controleerde ooit een gebied ter grootte van België, maar militaire campagnes hebben de militanten teruggedrongen naar locaties aan de rand van het Tsjaadmeer, het hart van het Sambisa-woud en dorpen in Adamawa en Borno. ISWAP houdt zich op in de buurt van het Tsjaadmeer en Boko Haram in het Sambisa Bos. Maar in 2022 breidden de islamisten hun territoriale operatiegebied uit door verder naar het zuiden te trekken, dichterbij het federale hoofdstedelijke gebied en de staat Niger. Ook een militante islamitische groep genaamd Ansaru, die zich

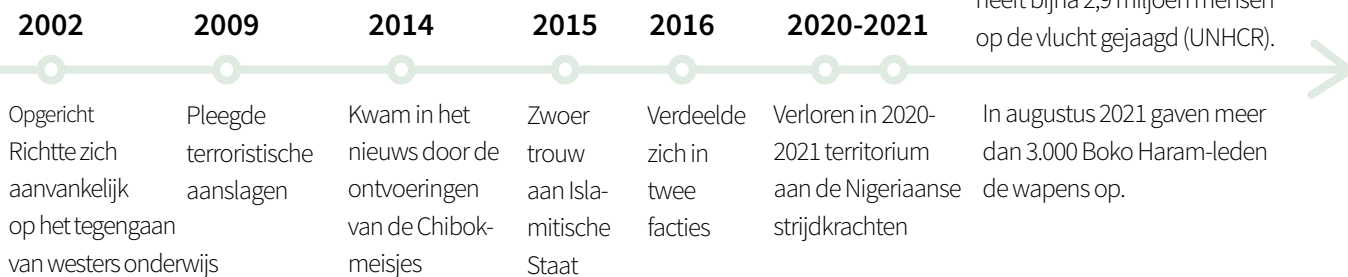
begin 2012 losmaakte van Boko Haram, is actief in de gebieden rond Abuja.

In dit verslag gaan we niet dieper in op de achtergronden het jihadistisch islamisme omdat daar in de media al veel informatie over te vinden is. De cijfers zijn gruwelijk. Volgens de Nigeria Security Tracker van de Council on Foreign Relations zijn in Nigeria meer dan 41.600 mensen gedood in het Boko Haram-conflict. Onder hen burgers, Boko Haram-strijders en staatsagenten. Andere bronnen spreken over meer dan 65.000 doden tussen 2011 en 2022 ⁷.

De meest getroffen groep zijn de christenen. Zij zagen hun gebiedsplaatsen verwoest worden, werden langs de wegen aangevallen en gedood en zagen hun bestaansmiddelen vernietigd worden. Dat de terroristische groepen vooral opereren in staten met een overwegend islamitische bevolking betekent niet dat het geweld alleen christenen treft. Het is belangrijk te vermelden dat ook moslims getroffen worden.

⁷ <https://www.statista.com/statistics/1197570/deaths-caused-by-boko-haram-in-nigeria/>

BOKO HARAM:

Oorspronkelijke artikelen:

<https://acninternational.org/boko-haram-runaway-maryamus-story/>, <https://acninternational.org/janadas-story-victim-of-boko-haram-in-nigeria/>

VERHAAL

Boko Haram-slachtoffer:

Maryamu Joseph werd ontvoerd door Boko Haram toen ze nog maar zeven jaar oud was. Negen jaar later, in 2022, wist ze te ontsnappen.

“Ik heb zoveel geleden onder de banden van deze harteloze, meedogenloze mensen. Negen jaar lang zag ik het vergieten van onschuldige bloed van mijn medechristenen, vermoord door mensen die geen waarde hebben aan het leven. Woorden kunnen geen recht doen aan wat ik heb meegemaakt.

Ze stopten de christenen in kooien, als dieren. Het eerste wat ze deden was ons met geweld bekeren tot de Islam. Ze veranderden mijn naam in Aisba, een islamitische naam, en

waarschuwden ons niet als christenen te bidden, of we zouden worden gedood. Toen ik 10 jaar werd, wilden ze me uitbuwelijken aan een van hun bazen, maar ik weigerde. Voor straf sloten ze me een jaar lang op in een kooi. Ze brachten één keer per dag eten en duwden dat onder de deur door zonder de kooi ooit te openen.

Vlak voor mijn ogen namen ze mijn broer mee en vermoordden hem. Ze sneden zijn hoofd af, daarna zijn handen, benen en maag. Ze behandelden het lichaam van mijn broer net als een kip voordat hij werd gekookt.”

Boko Haram-slachtoffer:

Janada Marcus, 22, was bij haar familie toen Boko Haram hen omsingelde. Ze vertelden haar vader dat ze hem zouden vermoorden tenzij hij seks met haar zou hebben. Toen hij weigerde, hakten ze zijn hoofd af. Twee jaar later werd ze door dezelfde terreurgroep gevangengenomen. *“Op 9 november 2020 werd ik verrast door Boko Haram. Deze keer namen ze me gevangen. Ze namen me mee naar de bush en martelden me zes dagen lang zwaar, emotioneel, fysiek en mentaal. Ik onderging veel vreselijke en slechte ervaringen – niet uit te leggen - waardoor die zes dagen wel zes jaar leken. Op 15 november werd ik vrijgelaten.”*

Beide meisjes werden naar het traumacentrum in Maiduguri gebracht.

“Het eerste wat ze deden was voor me bidden en me aanmoedigen om terug te keren tot mijn geloof. Ik ben blij om terug te keren naar het Christendom. Ik hoop dat God me mettertijd zal helpen mijn bitterheid te overwinnen en vrede te omarmen. Ik heb nog steeds nachtmerries, maar niet meer zo erg als vroeger. Dankzij het Traumacentrum hallucineer ik niet meer. Toen ik voor het eerst in Maiduguri aankwam, voordat mijn genezingsproces begon, kon ik mannen niet uitstaan, ik walgde van ze! Nu, dankzij mijn genezingsproces, heb ik geleerd de haat los te laten”, zegt Maryamu.

Oorspronkelijke artikelen:

<https://acninternational.org/boko-haram-runaway-maryamu-story/>, <https://acninternational.org/janada-story-victim-of-boko-haram-in-nigeria/>

Janada vertelt: *“Na een reeks counselingsessies werd ik naar het ziekenhuis gebracht voor controle en een behandeling voor het geval ik een ziekte had opgelopen. Daarna onderging ik zes maanden van genezing, gebed en begeleiding. Nu ben ik weer op de been. In het begin vond ik het bijna onmogelijk om mijn verleden los te laten, maar nadat ik die maanden in het Traumacentrum had doorgebracht, kon ik het loslaten. Na mijn genezingsproces heb ik me ingeschreven op de universiteit. Ik ben erg gelukkig, en ik zal alles geven om mijn diploma te halen en een groots persoon in de maatschappij te worden. Emotioneel heb ik geleerd mijn verleden los te laten; ik heb de kunst van het genezen door mijn pijn los te laten geleerd. Mijn geloof is versterkt.”*

3.2. Geweld in verband met gewapende bandieten en criminaliteit

Betrokken gebied: de regio's Noord-West en Noord-Centraal
Bron van het conflict: eigengewin en diefstal

Gebrek aan bestuur en wijdverbreide armoede hebben geleid tot een toename van het banditisme. Volgens sommige berichten zijn er wel 30.000 bandieten in het gebied, verdeeld over 100 bendes. Sommige bendes zouden wel 2000 leden hebben.

Soms is het moeilijk een onderscheid te maken tussen de gewapende groepen met regionale politieke ambities en economische belangen en de islamisten. Sommige gewapende groepen zijn geïnfiltrerd door Al Qae'da of ISIS, en worden opgehitst door radicale predikers. Zij streven ernaar de strengste versie van de Islam op te leggen, ook met geweld.

In de afgelopen zeven jaar is het aantal ontvoeringen in het noordwesten en het noord-centrum van het land het grootst geweest. Het losgeld dat met de ontvoeringen wordt opgehaald - soms op grote schaal - is een business geworden voor criminele bendes.

Er zijn ook berichten over banden tussen gewapende bandieten en islamistische terreurgroepen om economische redenen. Een

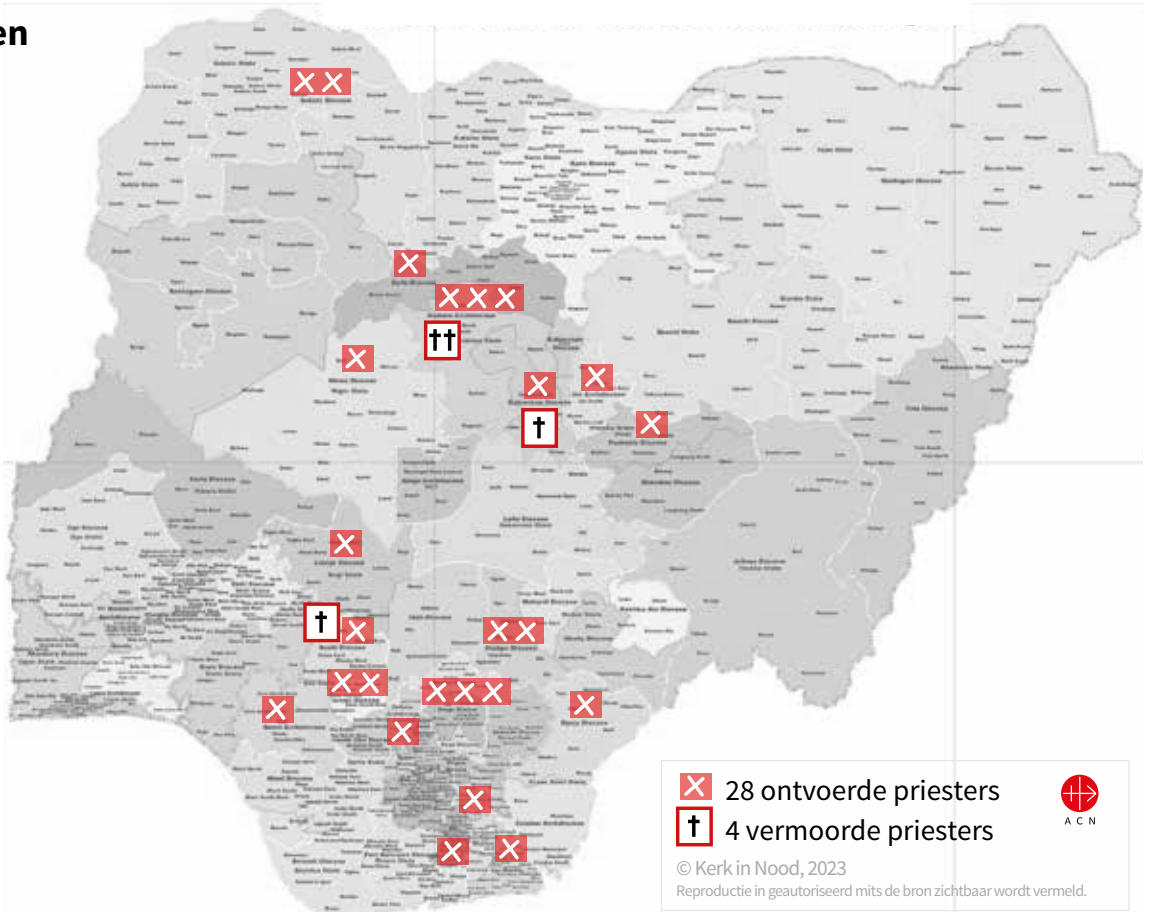
van de slachtoffers die in 2020 in Kaduna door bandieten werd ontvoerd, vertelde Kerk in Nood in een vertrouwelijk interview dat het eerste idee van de criminelen was om hen te verkopen aan Boko Haram (in ruil voor wapens), maar dat zij na enkele dagen besloten om in plaats daarvan losgeld aan hun families te vragen.

De deelstaat Kaduna is een van de zwaarst getroffen gebieden in Nigeria en is door een golf van geweld en criminaliteit overspoelt.

“In de afgelopen drieënhalf jaar zijn acht van mijn priesters ontvoerd, twee zijn er vermoord en één heeft bijna vier jaar in gevangenschap gezeten. Vijf werden vrijgelaten. In vijftig van mijn parochies kunnen priesters niet in hun pastorie blijven, omdat ze doelwit zijn. Ze worden gezien als een gemakkelijke bron van losgeld. Ik kan niet op pastorale bezoeken gaan zoals ik gewoonlijk doe. Priesters kunnen niet naar dorpen gaan en Missen opdragen. Mensen kunnen niet naar de boerderij, dus ze kunnen zich niet voeden. Door de onveiligheid hebben de mensen geen toegang tot de sacramenten”, aldus Matthew Man-Oso, Ndagoso, aartsbisschop van Kaduna, tegenover Kerk in Nood.

“Iedereen staat op de rand van de afgrond. Wij allemaal, de geestelijken, de leken, iedereen. Mensen zijn bang en getraumatiseerd en terecht. In deze situatie is niemand ergens veilig. Als je je huis uitgaat, zelfs overdag, ben je niet veilig totdat je terugkomt”, voegde hij eraan toe.

ontvoerde en vermoorde priesters in 2022

VERHAAL

Priesters en zusters in Nigeria zijn “niet te koop”

In Nigeria zijn de afgelopen jaren tientallen priesters en nonnen ontvoerd.

Pr. Moses Chikwe, van het bisdom Awerri, werd vrijgelaten, maar zijn ontvoering deed veel stof opwaaien en vestigde de aandacht op de benarde situatie van zoveel andere religieuze leiders en zelfs gewone burgers.

“Ontvoeringen vinden al heel lang plaats in Nigeria, maar de mensen dachten dat het niet zou gebeuren met religieuze leiders. Dus als het gebeurt, is het groot nieuws”, aldus Ignatius Kaigama, aartsbisschop van Abuja. Hij benadrukt dat het weliswaar een triest feit is dat religieuze leiders in het land worden ontvoerd en vermoord, maar dat er ook andere Nigerianen zijn die hetzelfde lot ondergaan: “Zij zijn wat ik zou willen noemen stille slachtoffers, en dat zijn er velen,” zei hij.

“Het feit dat onze veiligheidstroepen deze mensen niet kunnen identificeren is verontrustend en suggereert dat ze niet veel moeite doen om de veiligheid te waarborgen.”

Oorspronkelijke artikel:

<https://acninternational.org/nigerian-hardships-our-priests-nuns-and-catechists-are-not-for-sale/>

Bisschop Kaigama gelooft dat er verschillende motieven ten grondslag liggen aan deze ontvoeringen. Er zijn economische ontvoeringen door criminelen die *“alleen uit zijn op snel geld, die mensen gijzelen en miljoenen losgeld vragen.”*

Maar er zijn ook religieuze fundamentalisten die uit zijn op territoriale uitbreiding, *“om degenen die zij als ongelovigen beschouwen te veroveren, en christenen staan op nummer één op hun lijst.”*

“Losgeld betalen, betekent iedereen te koop zetten en ben in gevaar brengen, alle priesters, zusters en medewerkers van de Kerk die zich voortdurend tussen de dorpen verplaatsen, zonder enig comfort te genieten, maar altijd bereid om zich op te offeren voor de liefde van God en zijn volk. Het zou ben in gevaar brengen omdat dit criminaliteit aanmoedigt en de ontvoerders uitnodigt om meer kwaad te doen,” zegt Kaigama.

VERHAAL

Naast tientallen ontvoeringen werden in Nigeria in 2022 in totaal vier priesters vermoord

Een van die priesters, pastoor Mark Cheitnum, was directeur communicatie van het bisdom Kafanchan en een vriend van Kerk in Nood (ACN).

Tijdens een bezoek van kerk in Nood aan Kafanchan, in 2017 nog, hebben wijlen bisschop Joseph Bagobiri en pastoor Mark vertegenwoordigers van de hulporganisatie ontmoet en uitleg gegeven over de verschrikkelijke gevolgen en het toenemende aantal aanvallen door terroristen van de Fulani-herders in het diocesis in het zuidelijke deel van de staat Kaduna.

Maria Lozano, hoofd perszaken van ACN Internationaal, maakte deel uit van de delegatie, en sprak bij het horen van het nieuws haar verdriet uit over de moord op pastoor Mark: *“Het is tragisch, weer een priester vermoord in Nigeria, wat het totale aantal alleen al dit jaar op vier brengt. Pastoor Mark was zeer betrokken bij het geven van een stem aan de onschuldige slachtoffers van geweld in zijn bisdom, die op zijn minst in de honderden lopen. Nu is hij zelf slachtoffer geworden in deze spiraal van de dood.”*

“Het bisdom Kafanchan gaat al vele jaren gebukt onder terreur en geweld. Ik berinner me dat toen we bisschop Bagobiri en pastoor Mark bezochten, er een avondklok was en we niet veel tijd konden doorbrengen in het bisdom. We moesten 's middags vertrekken omdat het te gevaarlijk was. Terreur en angst treffen niet alleen Kafanchan, maar de hele staat Kaduna, en het geweld heeft zich uitgebreid naar Benue en andere delen van de Middle Belt.”

In een afzonderlijke boodschap drongen de directeuren communicatie van de katholieke bisdommen in Nigeria er bij de regering op aan alles te doen wat nodig is om de veiligheid te waarborgen en het leven en het levensonderhoud van de priesters in Nigeria te beschermen.

Oorspronkelijke artikel:

<https://acninternational.org/another-priest-killed-in-nigeria/>

3.3. Conflict tussen boeren en herders

Betrokken gebied: voornamelijk in de Middle Belt, maar in toenemende mate ook in de zuidelijke staten.

Kern van het conflict: Land, maar vaak spelen ook etnische en religieuze factoren een rol.

Dit conflict is momenteel waarschijnlijk het ernstigste voor Nigeria, aangezien het meer doden heeft geëist dan Boko Haram in de afgelopen jaren. Het is ook een van de meest gecompliceerde, omdat de strijd om grondstoffen wordt vermengd met politieke, religieuze en etnische elementen. Daarom wordt er in dit verslag meer aandacht aan besteed dan aan de andere conflicten.

De wortels van dit conflict zijn zo oud als de menselijke geschiedenis. De toegang tot land en tot weidegrond is altijd een uitdaging geweest voor nomaden en gevestigde gemeenschappen. Traditioneel werd een delicaat evenwicht bewaard op basis van afspraken over te gebruiken paden en wegen. Oorspronkelijk had het conflict

niets te maken met religie of etniciteit. Gebrek aan natuurlijke hulpbronnen, steeds droger wordend land, bevolkingsgroei, de behoefte aan meer landbouwruimte, gebrek aan water, maar ook een toename van de veestapel heeft het evenwicht verstoord. Ook het feit dat conflicten vroeger werden uitgevochten met speren en pijlen, terwijl sommige herders tegenwoordig bewapend zijn met moderne wapens, speelt een trieste rol in de dimensie van het conflict.

Op sommige plaatsen is de strijd om grondstoffen, mede door het falen van de veiligheidstroepen, gebruikt als voorwendsel om te doden en te verminken langs etnische of religieuze lijnen. Het conflict is ook gevaarlijk gepolitiseerd door sommige ambtsdragers van de deelstaatregering, die de spanningen met ongefundeerde beschuldigingen hebben aangewakkerd langs politieke partijlijnen.

Ook het feit dat de Fulani-herders met hun vee meetrekken en zich niet hebben gevestigd, betekent dat ze vaak door de autoriteiten worden verwaarloosd en zich gediscrimineerd voelen. Sommigen van hen zijn ongeschoold en leven in zeer slechte omstandigheden. Deze frustratie wordt door terroristische en criminele groeperingen gebruikt om hen te rekruteren.

Wie zijn de Fulani?

“Fulani”, zoals ze in Nigeria algemeen bekend zijn, is de Hausa-naam voor het *Fulbe*-volk die in het Engels is overgenomen. In het Frans wordt Peul(s) gebruikt, dat afkomstig is uit het Wolof. Deze etnische groep is wijd verspreid over West-Afrika, van Mauritanië tot Nigeria en Niger, en over delen van Centraal-Afrika tot in Soedan.

Door hun enorme geografische verspreiding vormen zij geen homogene groep, vanwege de vele dialectische en culturele variaties. Maar zij worden beschouwd als de grootste herdersbevolking in Afrika en de grootste nomadische herdersgemeenschap ter wereld. Sommige bronnen spreken over 35-40 miljoen wereldwijd, maar het is moeilijk te weten omdat het moeilijk is individuen toe te wijzen en sommige bevolkingsgroepen aan deze specifieke etnische groep te koppelen.

Zij houden voornamelijk runderen, maar ook schapen en geiten zijn belangrijk. De meeste herdersgezinnen verbouwen tegenwoordig ook gewassen voor eigen gebruik - granen zoals maïs, sorghum en gierst, en groenten zoals zoete aardappelen en cowpea - ook al is het houden van vee hun hoofdactiviteit en staat het centraal in hun cultuur.

3.3.1 Religieuze dimensie

De pastorale Fulani zijn overwegend moslim, maar er is ook een kleine en aanzienlijke Fulani-christelijke minderheid. Een ander belangrijk feit in dit verband is dat de Fulani drie keer in de geschiedenis keizerrijken hebben gesticht: de theocratische staat Fouta Djallon in Midden-Guinea (18e eeuw), het Fulani-rijk van de Macina in Mali (19e eeuw) en het Fulani-rijk of het sultanaat van Sokoto in Nigeria (19e eeuw). Ook al controleren de Fulani vandaag geen enkele staat meer, het is zeer belangrijk om de rol van de Fulani te begrijpen bij de doorbraak van de Islam in West-Afrika en hun angst voor christenen tot de dag van vandaag. De eerdere macht is een factor die de angst voedt en christenen en niet-moslims herinnert aan de donkere oude tijden van slavernij en gedwongen bekering.

Er zijn tussen de 12-16 miljoen Fulani in Nigeria (6%-8% van de bevolking), maar zij zijn niet allen nomaden. Volgens rapporten die Kerk in Nood tijdens onderzoeksreizen heeft gekregen, lijken de meeste Fulani die problemen veroorzaken in Nigeria oorspronkelijk uit buurlanden te komen.

De transhumance route van de Fulani-herders strekt zich uit van het Tsjaadmeer, in het noordoosten, tot het gebied rond Lagos in het zuidwesten van Nigeria, d.w.z. zij doorkruist het land diagonaal, langs een oostelijke as. Afhankelijk van de omstandigheden - het seizoen, het verloop van de oogst, de toestand van de gewassen en het aantal stuks vee - doen zich in meer of mindere mate ernstige conflicten voor. Plateau, Taraba en Benue zijn de zwaarst getroffen staten, die alle voornamelijk worden bevolkt door christelijke boeren.

Het is moeilijk te weten in hoeverre de islamitische ideologie en de “jihad” een rol spelen bij de gewelddaden. Vormt de jihad een extra stimulans om controlegebieden uit te breiden via de herders? Dit is moeilijk vast te stellen. Kerk in Nood-partners spreken echter vaak over een “verborgen agenda”, omdat het een feit is dat zij het land van overwegend christelijke boeren zijn binnengevallen. Daarbij hebben zij niet alleen landbouwers aangevallen, maar ook in dorpen en steden mensen vermoord, verkracht en verwond en gebouwen verwoest. Zo hebben zij een massaal vertrek uitgelokt van christenen die hun leven en hun boerderijen in gevaar zien.

Fulani Rijk of het Sultanaat van Sokoto in Nigeria

In 1804 riep de Fulani-geestelijke Usman dan Fodio op tot jihad om de Hausa-koningen in het noorden van het land omver te werpen. Veel van zijn volgelingen waren Fulani. Vanwege zijn etniciteit kon hij clanleiders en rijke Fulani-veehouders aantrekken. Zij leverden, als leenheren, dienaren en troepen voor de jihad. Deze begon in Gobir, een van de zeven oorspronkelijke Hausa Koninkrijken, gelegen boven Katsina en Zamfara.

De nieuwe staat die voortkwam uit Usman dan Fodio's jihad was het Sokoto-kalifaat, genoemd naar zijn hoofdstad Sokoto, dat in 1809 werd gesticht.

Usman dan Fodio creëerde een enorm rijk in Afrika. Tegen het midden van de 19e eeuw strekte het Sokoto-kalifaat zich 1500 kilometer uit van Dori in het huidige Burkina Faso tot het zuiden van Adamawa in Kameroen en omvatte ook het Nupe-gebieden, Ilorin in het noorden van Yorubaland en een groot deel van de vallei van de Benue-rivier.

De jihad van Usman dan Fodio inspireerde een reeks heilige oorlogen in andere delen van de savanne en de Sahel en leidde tot de stichting van islamitische staten in Senegal, Mali, Ivoorkust, Tsjaad, de Centraal-Afrikaanse Republiek en Soedan. Pogingen tot uitbreiding naar de Middle Belt werden tegengehouden door het verzet van de plaatselijke bevolking tegen inlijving in de emiratenstaten.

Deze geschiedenis is belangrijk om de terughoudendheid en angst van een deel van de bevolking te begrijpen. Vandaag is de sultan van Sokoto, Alhaji Muhammed Sa'ad Abubakar III, nog steeds de religieuze leider van de Noord-Nigeriaanse moslims. Hij zet zich echter in voor vrede tussen botsende religieuze en culturele krachten en heeft gewerkt aan acties van dialoog en begrip tussen religies met katholieke kerkleiders zoals kardinaal John Onaiyekan en bisschop Matthew Kukah van Sokoto. Op 22 augustus 2019 werd hij benoemd tot co-voorzitter van de Raad voor Religie voor Vrede (CRP).

3.3.2. Politieke en etnische dimensie

Het probleem wordt verder bemoeilijkt door het bijna totale gebrek aan politieke reactie. Er zijn veel klachten over de passiviteit van de federale regering. Het feit dat de president van Nigeria, Muhammadu Buhari, een Fulani is, heeft geleid tot verdenkingen en zelfs beschuldigingen dat de systematische aanvallen door Fulani-milities niet worden veroordeeld en vervolgd.

De vermetelheid waarmee ze naar alle uithoeken van Nigeria trekken op zoek naar weiland voor hun vee is ongekend. Er zijn veel voorbeelden van herders die in alle delen van het land landbouwgrond binnendringen, gewapend met geweren en andere wapens, en er ongestraft handelen. Het gebrek aan betekenisvolle vervolging van deze mannen voedt het geloof dat zij de steun hebben van de federale regering. Er is geen sluitend bewijs dat dit het geval is, maar het gebrek aan wilskracht of motivatie om de toename van deze misdaden te stoppen, maakt het moeilijk om veel Nigerianen ervan te overtuigen dat er geen verband bestaat tussen de eenzijdige benoeming van ambtenaren enerzijds en anderzijds het niet vervolgen van de daders van deze misdadentegen de menselijkheid en wat een selectief doden van christenen lijkt te zijn ⁸.

De gevoelens van onrechtvaardigheid en frustratie bij de slachtoffers - als gevolg van de straffeloosheid van de daders - zijn enorm. In delen van het land zijn zelfverdedigingsgroepen van burgers opgericht. Deze factor compliceert het conflict nog meer, maar wordt gezien als de enige oplossing om de gewelddadige aanvallen van de Fulani-herders op veel plaatsen te stoppen.

“De omvang van de moorden, ontheemding en moedwillige vernietiging van eigendommen door deze Fulani jihadistische militias bevestigt alleen maar de nu onthulde agenda om christelijke gemeenschappen in Nigeria te ontvolken en land in te nemen. Het is veelzeggend dat de regering die momenteel in Nigeria aan de macht is, niets doet aan deze aanhoudende aanvallen, behalve lachwekkende redenen aanvoeren als ‘klimaatverandering’ of dat ook sommige moslims soms worden gedood bij aanvallen van zogenaamde bandieten”, aldus bisschop Wilfred Chikpa Anagbe van Makurdi, een van de bisdommen in de staat Benue.

⁸ <https://acninternational.org/the-government-of-nigeria-does-not-do-enough-to-protect-christians/>

VERHAAL

Fulani conflict is vooral een religieuze oorlog, zegt bisschop

Tijdens een webinar, georganiseerd door Kerk in Nood (ACN) Internationaal in oktober 2021, bevestigden de sprekers, waaronder een bisschop en verschillende priesters uit Nigeria, dat het geweld dat het land al enkele jaren teistert niet alleen te wijten is aan “botsingen” tussen moslimherders en christelijke boeren over land.

“Het gaat niet alleen om begrazingskwesties. Voor mij is dit een religieuze oorlog”, verklaarde bisschop Wilfred Anagbe van het bisdom Makurdi in de staat Benue.

“Ze hebben een agenda, namelijk de islamisering van dit land. En dat doen ze door zorgvuldig alle christenen uit te schakelen en de gebieden te bezetten. Als het om begrazing ging, waarom dan mensen vermoorden? En waarom hun huizen verbranden?”, vroeg hij.

Johan Viljoen, directeur van het Denis Hurley Peace Institute of South Africa, en een expert op het gebied van aanvallen door gewapende Fulani militias in Zuidoost-Nigeria, sprak van een *“gecoördineerde, goed geplande bezetting. Dit gebeurt allemaal onder de dekmantel van Miyetti Allab, waarvan president Bubari de beschermbeër is”,* zei hij, verwijzend naar een organisatie die beweert de rechten van Fulaniherders te verdedigen.

Oorspronkelijke artikel:

<https://acninternational.org/in-nigeria-a-priest-recounts-his-kidnapping-by-fulani-herdsmen/>

De betrokkenheid van de staat op hoog niveau is een van de redenen waarom de strijdkrachten niet bereid zijn gebleken om in te grijpen en het geweld onder controle te krijgen. *“Ik denk niet dat het leger iets probeert op te lossen. Ze proberen het juist te bevorderen”,* aldus Viljoen, die opmerkt dat ondanks het jarenlange geweld *“geen enkele Fulani is vervolgd voor het geweld”.*

Bisschop Wilfred benadrukte dat de strijdkrachten onder rechtstreeks toezicht van de president staan en dat bovendien *“alle diensthoofden van de marine, het leger, de luchtmacht en de politie moslims zijn.”*

Officiële cijfers spreken van ongeveer 3.000 doden door de golf van geweld van de afgelopen jaren, maar mensen ter plaatse zeggen dat het aantal kan oplopen tot 36.000. Daarnaast zijn er nog veel meer ontheemden, mensen in nood en diep getraumatiseerden. Nu veel NGO's de gevarenczones hebben verlaten, zijn de katholieke Kerk en haar instellingen, waarmee Kerk in Nood nauw samenwerkt, de enige betrouwbare alternatieven om de mensen ter plaatse hulp te bieden.

3.3.3 Tussen propaganda en stilzwijgen

Vanwege het enorme aantal en de omvang van de conflicten waarbij mensen van de Fulani-etniciteit betrokken zijn, worden de Fulani in de Global Terrorism Index afgeschilderd als een etnische terreurgroep.

De complexiteit van dit probleem maakt het van cruciaal belang om over dit zeer ernstige conflict, het ergste in Nigeria in onze dagen, op een adequate manier en zo realistisch mogelijk te communiceren.

Sommige organisaties geklaagd dat de verslagen de neiging hebben het geweld tegen de Fulani-gemeenschappen, dat in het midden en het noorden van Nigeria en in andere delen van de regio veelvuldig voorkomt, te negeren. Volgens deze organisaties wordt het geweld afgeschilderd als eenrichtingsverkeer, in plaats van als een dynamiek waarbij vaak veel verschillende gewapende actoren betrokken zijn en waarbij grote aantallen burgerslachtoffers vallen over etnische grenzen heen.

De meeste berichten in de media en van NGO's hebben het echter over "geweld tussen herders en boerengemeenschappen" en be-

schrijven het probleem als botsingen tussen twee gelijkwaardige partijen. Zoals eerder beschreven, was dit oorspronkelijk misschien het geval, maar het probleem is geëscaleerd, en de slachtoffers zijn tegenwoordig vooral boeren. De slachtoffers en de schade zijn niet te vergelijken. Veel huizen - hele dorpen - zijn verwoest, oogsten zijn verbrand en veel mensen hebben moeten vluchten. Benue State alleen al telt twee miljoen ontheemden, voornamelijk boeren.

Van 2017 tot begin mei 2020 waren er 654 aanvallen tegen christelijke boeren: Fulani-extremisten hebben 2.539 personen gedood, meer dan 393 verwond, meer dan 253 personen ontvoerd, 16 vrouwen en meisjes verkracht en 7.582 huizen en 24 kerken verwoest⁸.

Anderzijds is het ook verkeerd om een hele etnische groep te stigmatiseren als criminelen of terroristen. De animositeit tegen Fulani's in Nigeria is toegenomen, en het is te gemakkelijk om criminele bendes in het noordwesten van Nigeria, die vaak Fulani van samenstelling zijn, te bestempelen als "Fulani-extremisten" en niet als "criminelen", "bandieten" of "veedieven" als tegelijk het geweld dat wordt gepleegd door criminelen van andere etnische groepen niet worden bestempeld met de etniciteit.

VERHAAL

Nigeriaanse bisschop roept op tot einde van "samenzwering van stilte" over vervolging van christenen

Het bisdom Makurdi ligt in de Middle Belt, in de deelstaat Benue, waar "volgens gegevens van de deelstaatregering tussen 2011 en juni 2022 meer dan 5.000 van onze mensen zijn vermoord", legt bisschop Wilfred Chikpa Anagbe uit.

"Uit cijfers van de regering van de staat Benue blijkt dat in juni 2022 opnieuw meer dan 200 aanvallen hebben plaatsgevonden, waarbij eigendommen zijn vernield en bijna twee miljoen mensen ontheemd zijn geraakt. Zij leven in kampen in de bele staat. Veel kinderen hebben hun scholing moeten onderbreken omdat hun ouders, die niet naar hun boerderijen kunnen gaan, niet in hun schoolbehoefte kunnen voorzien. Er is een voelbare voedselonzekerheid en er is een volledig verlies van menselijke waardigheid omdat mannen, vrouwen en kinderen vaak hun toevlucht nemen tot onveilige overlevingsmechanismen."

Naast de directe tragedie van het verlies van levens zijn er de blijvende littekens van de achterblijvers. Makurdi herbergt momenteel 80% van de ontheemden in de staat Benue, en ondanks financiële moeilijkheden doet de plaatselijke Kerk haar best om het lijden en de nood te lenigen. "Het is onmogelijk

Oorspronkelijke artikelen:

<https://acninternational.org/recent-attacks-in-nigeria/>

<https://acninternational.org/church-in-nigeria-under-attack/>

om je balans te bewaren nadat je getuige bent geweest van de afslachting van onschuldige en weerloze mensen onder zware economische omstandigheden, zelfs in onze rol als Gods dienaren. De pijn is groot en de wonden zullen waarschijnlijk niet snel genezen."

Bisschop Wilfred verwerpt het idee dat religie niets te maken heeft met het conflict. Hij gelooft dat de aanvallen, vooral in de staat Benue, steeds meer lijken op "een jihad tegen christenen." "Benue is het doelwit omdat de meerderheid van de bevolking standvastig heeft verklaard hun joods-christelijke geloof, identiteit en culturele waarden niet te willen overgeven aan de Islam."

Geconfronteerd met deze crisis vraagt de katholieke leider om uitgesproken steun van het Westen. "Ik roep iedereen die vandaag naar mij luistert op om de christelijke gemeenschap in Benue en in heel Nigeria te hulp te komen voordat het te laat is."

In de steek gelaten door de plaatselijke autoriteiten is de Kerk dankbaar voor de steun die zij heeft ontvangen van Kerk in Nood (ACN), die bisschop Anagbe omschrijft als "een bron van licht in een dal van duisternis".

3.4. Conflicten tussen gemeenschappen en etnische groepen

Gebied: in de regio Noord-Centraal (Hausa/Fulani) en in de staten Benue (Tiv/Jukun) en Enugu (Agulari/Omulai).

Kern van het conflict: Stammenconflict met als voornaamste belang het bezetten van land en verwerven van macht.

Zoals eerder gezegd, is het vaak moeilijk om de grenzen te zien tussen regelrechte vervolging, historische etnische rivaliteit en eenvoudig banditisme.

Veel Afrikaanse landen hebben een zeer korte geschiedenis als nationale eenheid. Bovendien zijn, zoals bekend, veel grenzen getrokken door Europese mogendheden, zonder rekening te houden met etnische families. Afrikaanse landen hebben hun grenzen niet getrokken op basis van een door de eeuwen heen gesmede nationale identiteit. Nigeria is pas 63 jaar oud. Voordat het Nigeria heette, bestonden er verschillende eeuwenoude staten en koninkrijken naast elkaar, elk met hun eigen bondgenoten en rivalen. De rivaliteit tussen etnische groepen is nog steeds een polariserende factor in veel Afrikaanse landen. Ethiopië en Zuid-Soedan zijn hiervan duidelijke voorbeelden.

Historisch gezien hebben identiteiten in Nigeria een belangrijke rol gespeeld in het politieke proces, zowel tijdens de koloniale periode als in het postkoloniale tijdperk. Veel van de onevenwichtigheden waar Nigeria vandaag onder lijdt, dateren uit de koloniale periode, omdat de Britten de opkomst van identiteiten toestonden of zelfs aanmoedigden als belangrijke factoren bij de verdeling van de macht en de sociaal-politieke ontwikkeling.

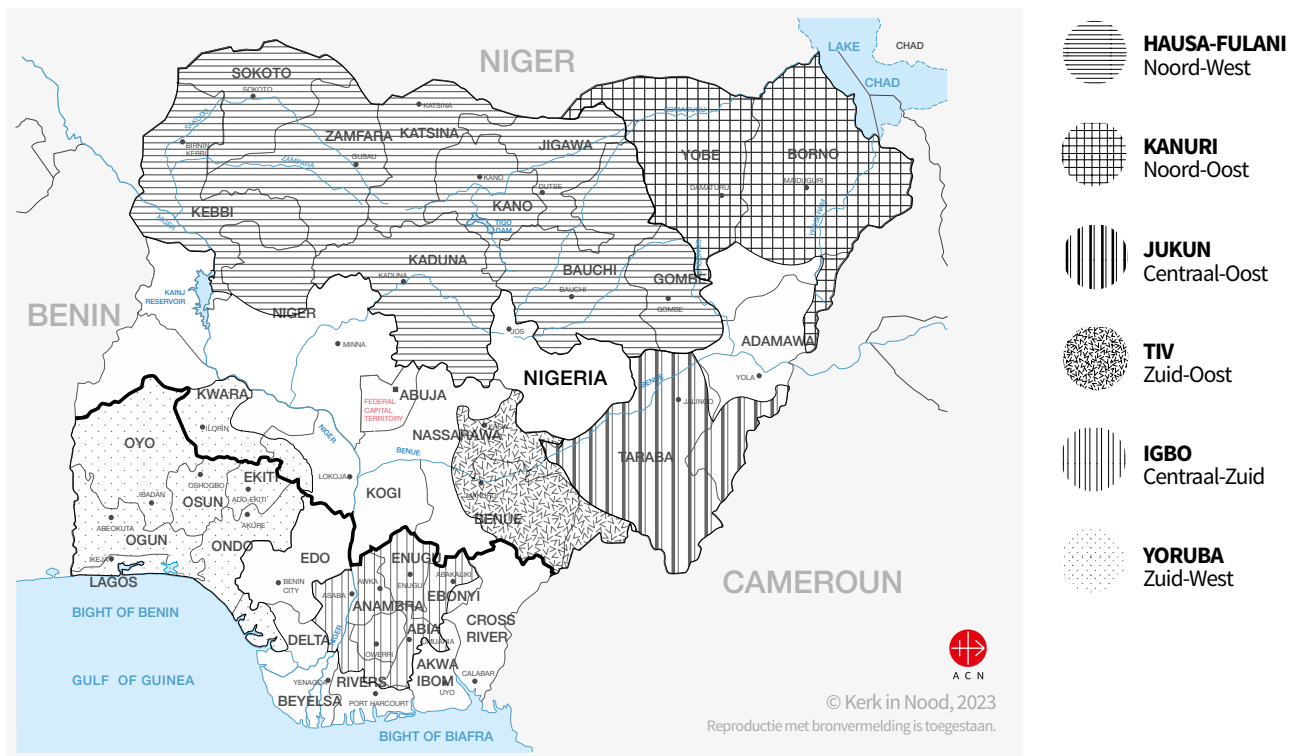
Net als bij veel andere heersende machten was verdeel en heers een factor waarmee rekening moet worden gehouden in de realiteit van het land vandaag. Moslims tegen christenen, noorderlingen tegen zuiderlingen, Hausa-Fulani, Yoruba en Igbo onder elkaar. Religieuze

en etnische verschillen werden strategische factoren bij het samenvoegen van gebieden die tijdens het koloniale tijdperk ontstonden.

Anderzijds is het belangrijk om te proberen de cultuur en de eigenaardigheden van het Afrikaanse continent te begrijpen, die voor de meeste westerlingen onbekend zijn. In Afrika wordt etniciteit nog steeds beschouwd als de meest elementaire en politiek opvallende identiteit van de burger. De meeste Afrikanen, in competitieve en niet-competitieve contexten, neigen ertoe zich te definiëren via etniciteit, die sterker is dan sociale klasse of religie. Een Comboni-pater die jarenlang als missionaris in Zuid-Soedan werkte, verwoordde het zo tegenover Kerk in Nood tijdens een onderzoeksreis: het bloed (van de stam) is sterker dan het water (van de doop). In plaats van Descartes' "Ik denk, dus ik ben", is een van de stevige fundamenten van de traditionele Afrikaanse metafysica "Ik ben verenigd met de ander, met de anderen, dus ik besta, dus wij bestaan." Het gemeenschappelijke huis waar iedereen het over heeft, is een filosofisch principe van de Afrikaanse cultuur.

In Nigeria identificeert bijna de helft van de Nigerianen (48,2%) zich met een etnische identiteit, tegenover 28,4% die zich identificeert op basis van klasse en 21% die zich identificeerde met een religieuze groep. Meer dan 66% van de Nigerianen beschouwt zichzelf als lid van een etnische of religieuze basisgroep.

Gewelddadige conflicten om zuiver etnische redenen zijn in Nigeria echter gering in aantal, en komen tegenwoordig zelden voor. Het Tiv-Jukun conflict in de staat Benue, dat politieke en economische ondertonen heeft, gaat terug tot de postkoloniale tijd, en kende een heropleving in 2020, maar is weer afgenomen. Het Hausa-Fulani conflict in Zamfara en Katsina houdt verband met criminaliteit en banditisme. Zuiver etnische geschillen bereiken doorgaans niet de omvang van de andere hier genoemde conflicten. Maar omdat het deel uitmaakt van de identiteit van de Nigerianen, is het een zeer hartstochtelijke, intrinsieke en krachtige factor die, indien toegevoegd aan andere conflicten, het probleem alleen maar groter en groter maakt.

3.5. Biafra-separatisten

Betrokken gebied: het zuidoosten, met name de Igbo-staten

Kern van het conflict: politieke onafhankelijkheidsambities

De burgeroorlog na de onafhankelijkheid, bekend als de Biafra-oorlog, vond plaats tussen 1967 en 1970 en kostte aan zeker één miljoen, mogelijk twee miljoen mensen het leven. Onder hen waren veel burgers. Amper 50 jaar later staat de strijd met name de etnische groep Igbo, die het hardst heeft gevochten voor de onafhankelijkheid van de Republiek Biafra, nog helder voor de geest. Ouders en grootouders maakten deel uit van de strijd voor Biafra en de littekens blijven. Voor de etnische groep Igbo, merendeels christenen, vertegenwoordigt Biafra de aspiraties van de bredere zuidoostelijke bevolking. Die heeft het gevoel niet te kunnen samenleven met een regering die wordt gedomineerd door de agenda en de belangen van de overwegend islamitische Hausa-Fulanis van Noord-Nigeria. Spanningen nemen dan ook toe in de Igbo-staten Imo, Abia, Enugu, Anambra en Ebonyi. Corruptie, geweld, landrivaliteit, etnische twisten, religieuze verschillen en verwaarlozing door de regering hebben geleid tot een opleving van separatistische militanten die onafhankelijkheid eisen.

Voor de Igbo is het land heilig en het conflict met de Fulani verhoogt de spanningen. De meeste pro-Biafragroeperingen in het

zuidoosten voeren campagne voor meer autonomie door vreedzaam te protesteren tegen de Nigeriaanse federale regering.

In deze context van een groeiende afscheidingsbeweging in de regio zijn echter botsingen uitgebroken tussen de Inheemse Volkeren van Biafra (IPOB) en regeringstroepen. In de eerste zes maanden van 2022 werd het zuidoosten van Nigeria getroffen door een golf van geweld, met een toename van 80% van het aantal incidenten in vergelijking met dezelfde periode van het voorgaande jaar. Ongeïdentificeerde gewapende groepen zijn verantwoordelijk voor meer dan de helft van deze gevallen. De aanvallen kregen echter vaak de schuld van IPOB en haar veiligheidsorganisatie, het Eastern Security Network (ESN). IPOB heeft echter betrokkenheid ontkend, geeft bandieten en Fulaniherders de schuld van de aanvallen en roept de mensen op “in opstand te komen en zich tegen hen te verenigen”⁹.

De federale regering verklaarde de IPOB tot terroristische groepering en gooide haar oprichter, Nnamdi Kanu, in de gevangenis, waar hij nog steeds verblijft. De IPOB blijft met tussenpozen sit-at-home orders uitvaardigen als protest tegen zijn detentie. Extreem geweld tegen burgers door de Nigeriaanse veiligheidstroepen en willekeurige moorden hebben jonge mannen gemotiveerd om zich aan te sluiten bij de militante groepen in de regio.

⁹ <https://acleddata.com/10-conflicts-to-worry-about-in-2022/nigeria/mid-year-update/>

Soldaten die vochten voor de afgescheiden Republiek Biafra marcheerden tijdens de Nigeriaanse burgeroorlog, vochten van 1967 tot 1970. Wikimedia Commons

3.6. Niger Delta-strijders

Getroffen gebied: Niger Delta, in het zuiden van Nigeria

Kern van het conflict: corruptie, roof, sociale onrechtvaardigheid, milieuschade

Al meer dan twee decennia wordt de Nigerdelta gekenmerkt door protesten. Gemeenschappen eisen milieubescherming en militie protesteren tegen de uitsluiting van de bevolking van de voordelen van de olie-industrie. Sociaal onrecht en armoede zijn de twee drijfveren van de demonstranten. Er heerst echte woede

in de Nigerdelta. Veel vissers en boeren in de regio hebben hun middelen van bestaan vernietigd zien worden door de vervuiling van land en water.

Het protest ontwikkelde zich in 2005 tot een opstand en gaf aanleiding tot een proliferatie van gewapende groepen. In 2009 kwam er een amnestieovereenkomst van de regering van Nigeria, die de ontwapening van kleine en grote gewapende groepen oplegde. De ex-militanten leverden wapens en munitie in, variërend van raketwerpers, AK-47 geweren, jachtgeweren, machinegeweren en vuurwapens.

© Ismael Martínez Sánchez | ACN

Maar aangezien de motieven en claims die tot het geweld hebben geleid nog niet zijn opgelost, blijven er gewapende bendes en milities bestaan, evenals criminelen die zich toeleggen op oliediefstal.

De Nigerdelta is een broeinest van piraterij in de kustgemeenschappen. Maar de laatste jaren hebben de aanwezigheid van internationale marineschepen en de samenwerking met regionale autoriteiten een positief effect gehad in de Golf van Guinee. Hoewel het aantal incidenten van piraterij is afgenomen, zijn er in 2021 toch meldingen gedaan van 115 geënterde schepen, 11 pogingen tot aanvallen, 5 beschoten schepen, 1 gekaapt schip en 57 ontvoerde bemanningsleden in 7 afzonderlijke incidenten ¹⁰.

¹⁰ <https://guardian.ng/business-services/imb-links-drop-in-piracy-at-gulf-of-guinea-to-foreign-efforts/>

“De exploratie en exploitatie van olie in de Delta State begon in 1956. Dat betekent dat het van voor de oprichting van de Nigeri-aanse staat dateert. Een plaats genaamd Oloibri was de eerste plaats waar de ruwe olie werd gewonnen. Maar als je daarheen gaat, is het net een spookstad. Er is niets. Er wordt zoveel geld gestolen uit de Nigerdelta. In de Nigerdelta wordt ruwe olie gewonnen, en niet alleen ruwe olie. Er zijn daar veel gasvoorraden. Er zijn echter geen wegen, geen elektriciteit, geen drinkwater, geen aanwezigheid van de overheid eigenlijk, zelfs gas om te koken of brandstof voor auto's worden tegen een zeer hoge prijs gekocht. Op veel plaatsen ontsnapt het gas en als het regent, valt het gas, dat in de atmosfeer terecht is gekomen, als zure regen naar beneden. Mensen drinken uit de beek, omdat er nergens drinkbaar water is. Alternatief drinkwater is erg duur om te verkrijgen. Ik heb mijn oudere zus, mijn oudere broer en mijn moeder verloren aan kanker. En het is niet alleen mijn eigen familie. Veel mensen zijn gestorven aan kanker. We weten niet hoe ze aan die kanker komen, maar ik denk dat het komt door het drinken van water. En ik vrees dat er nog veel meer mensen aan zullen sterven. Ons hele waterleven is vernietigd,” zei bisschop H. Egbebo van Bomadi, in de deelstaat Delta, tegen Kerk in Nood tijdens een interview in 2018.

3.7. Cultisme en rituele moorden

Betrokken gebied: Zuid-Oost en Zuid-Nigeria

Kern van het conflict: economische rijkdom, criminaliteit, macht, bijgeloof

3.7.1. Cultisme

Cultisme verwijst naar het fenomeen van geheime genootschappen, geheime broederschappen of geheime culten dat wereldwijd verspreid is in het zuiden van Nigeria. Het is ontstaan in het universitaire milieu in de jaren 1950, in navolging van de traditie van Amerikaanse broederschappen en vrijmetselaars, rond het ideaal van onafhankelijkheid. In de jaren 80 ontwikkelden de geheime genootschappen zich echter tot gevaarlijke en gewelddadige criminele organisaties die de georganiseerde misdaad controleren, waaronder netwerken voor mensenhandel die werkzaam zijn in

Nigeria en over de hele wereld. Ze houden universiteitscampussen in stand als centra hun van operaties, maar gedragen zich als echte maffiaclans.

Lidmaatschap van geheime genootschappen is volgens de Nigeriaanse grondwet verboden en honderden ervan werden in 2004 verboden door een wet op geheime culten. De drie oudste werden opgericht in de universiteit van Ibadan, in de staat Oyo, waar de Yoruba-etniciteit de meerderheid vormt. Benin, in de staat Edo, wordt nu beschouwd als de hoofdstad van het sektarisme.

Lidmaatschap impliceert toegang tot invloed, sociale acceptatie, macht en rijkdom. Er is een ijzeren hiërarchie die typisch is voor klassieke criminele organisaties. Het exacte aantal broederschappen in Nigeria is momenteel onbekend, maar volgens sommige schattingen gaat het om enkele honderden.

Inwijdingsrituelen zijn gewelddadig en leden worden vaak gerekruteerd door middel van dwang en psychologische manipulatie. Vrouwen die worden ingewijd zijn vaak het slachtoffer van verkrachting, en in andere gevallen omvatten inwijdingsrituelen het gebruik van menselijk bloed.

Geheime sektes zijn een ernstig probleem op universiteiten, maar ook in grote steden hebben zich soortgelijke verschijnselen voorgedaan. Sinds de jaren tachtig zijn straatbendes van jongeren, 'wijkjongens' of agbero's genaamd, betrokken bij kleine criminaliteit. Tegenwoordig hebben deze bendes sekten gevormd die opereren en handelen zoals hun tegenhangers op universiteitscampussen. Sommige worden gebruikt door politieke leiders in verkiezingstijd, om andere rivaliserende groepen te bestrijden en om criminele activiteiten te ontplooiën in verband met berovingen, prostitutie en ontvoeringen.

3.7.2 Rituele moorden

Rituele moorden zijn nog steeds een veel voorkomend verschijnsel in het Nigeriaanse leven. Rituele moordenaars zoeken naar menselijke lichaamsdelen - hoofd, borst, tong en geslachtsorganen - die worden opgevraagd door toverdokters, juju-priesters, traditionele genezers en occultisten die ze gebruiken voor hun offers of voor de bereiding van zogenaamde magische drankjes. Rituele

offers werden beoefend in primitieve religieuze gemeenschappen in Nigeria, lang voor de komst van het Christendom in Afrika. In traditionele Afrikaanse praktijken werd een mens beschouwd als het meest aanvaardbare offer voor de goden of godheden. Menselijke rituelen dienen ter bescherming en versterking van het volk. Bijgeloof is nog steeds een wijdverbreid verschijnsel in Nigeria, waar velen geloven dat amuletten en amuletten hen kunnen beschermen tegen ongelukken, ziekte en dood.

Bovendien geloven sommigen dat rituele offers en magische brouwsels met vreemde ingrediënten geld, roem en macht kunnen brengen. Voor de zogenaamde geldrituelen worden vaak delen van het menselijk lichaam gebruikt, waarvan men gelooft dat ze krachtiger zijn. Ritueel doden heeft een nieuwe dimensie gekregen en duizenden mannen en vrouwen, van alle leeftijden, zijn gedood en hun lichaamsdelen zijn afgesneden voor geldoffers. Het aantal vermoorde mensen en uiteengereten lichamen dat in Nigeriaanse steden wordt gevonden, is de laatste jaren zeer schokkend. Er zijn geen officiële gegevens over het aantal moorden in verband met geldrituelen in Nigeria, maar de media berichten regelmatig over deze incidenten in het hele land. Uit berichtgeving in de media over enkele gevallen van personen die zijn opgepakt en gearresteerd wegens het bezit van menselijke lichaamsdelen blijkt dat de daders in diverse gevallen familieleden, vrienden, burens, collega's en religieuze leiders van de slachtoffers waren.

Rapporten wijten de nadruk van de Nigeriaanse samenleving op materiële welvaart en rijkdom aan de druk die vooral jongeren voelen om geld te verdienen, waarbij velen zich wenden tot voodoo en andere zwarte magie rituelen om dit te bereiken. Sociale netwerken en de Nigeriaanse film - Nollywood - lijken het bijgeloof onder jongeren met weinig opleiding en gebrek aan middelen te hebben aangewakkerd. Religieuze sekten die het zogenaamde "welvaartsevangelie" propageren worden ook als schuldig gezien, omdat zij niet waarden van eerlijkheid, ijver en hard werken onderwijzen, maar prediken dat wonderen een gemakkelijke weg bieden naar materiële goederen tegen elke prijs.

De staten waar de meeste gevallen zijn gemeld zijn Niger Delta, Oyo, Ogun en Lagos.

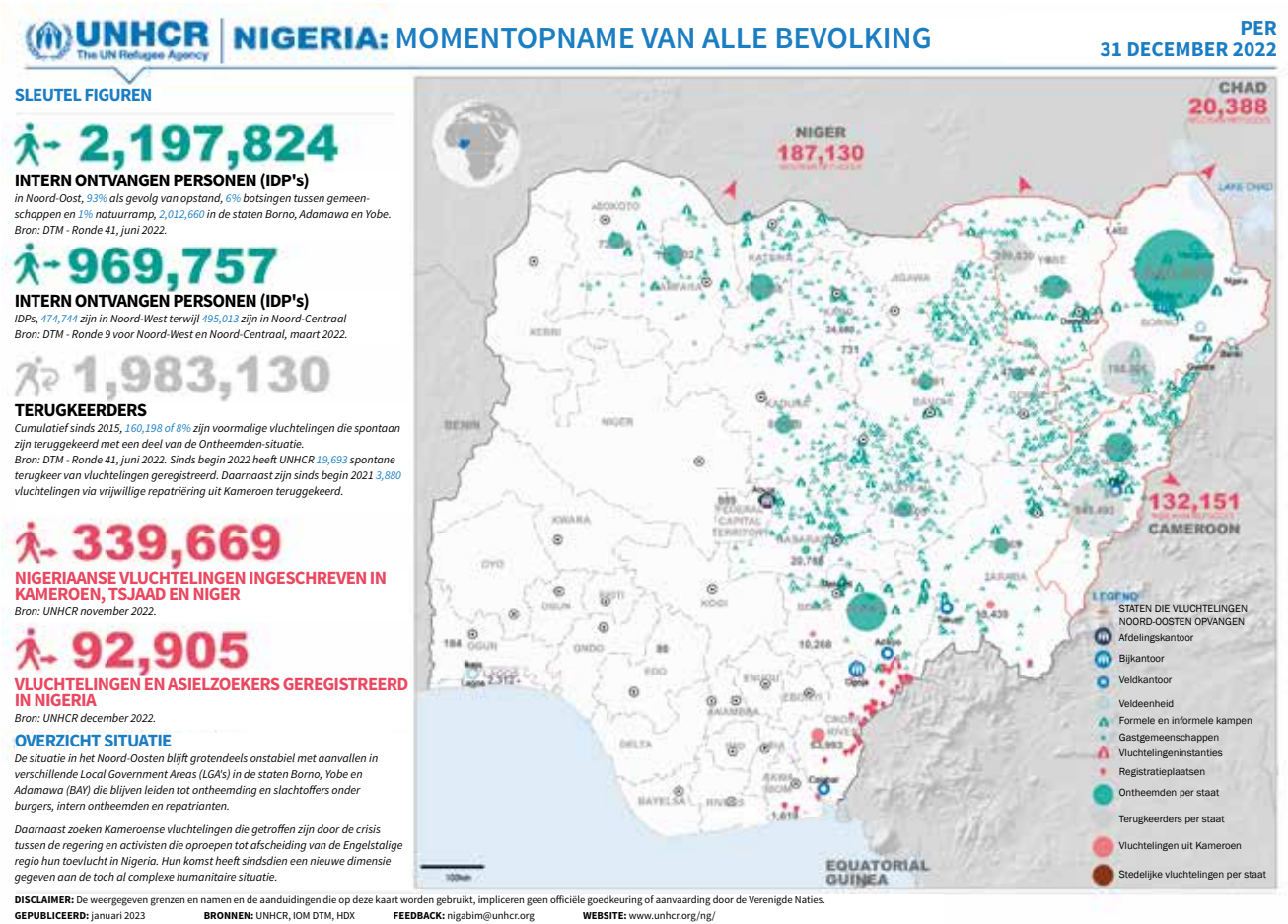
4. Ontheemden in Nigeria

Volgens de UNHCR hebben conflicten waarbij Boko Haram en andere gewapende groepen betrokken zijn, alsmede botsingen tussen herders en boeren, ongeveer drie miljoen Nigerianen (2022) van huis en haard verdreven. Noordoost-Nigeria, Noordwest-Nigeria en de Middle Belt zijn het zwaarst getroffen door deze tragedie.

Het conflict als gevolg van de aanvallen van Boko Haram en ISWAP in het noordoosten van Nigeria gaat zijn twaalfde jaar in. Aanvallen en onveiligheid hebben miljoenen mensen op de vlucht gejaagd, de landbouwproductie en andere middelen van bestaan verwoest, essentiële diensten afgesneden en een veiligheids crisis veroorzaakt. Volgens het Bureau voor de coördinatie van humanitaire zaken van de Verenigde Naties zijn meer dan 2,2 miljoen mensen ontheemd als gevolg van het conflict in de drie zwaarst getroffen staten Borno, Adamawa en Yobe. Sommige slachtoffers zitten al meer dan acht jaar in de kampen of nederzettingen.

Het bisdom Maiduguri, de plaats van oorsprong van de islamistische groepering Boko Haram, is het zwaarst getroffen door de aanvallen. Meer dan 200 kerken, vele parochies, 25 scholen, drie ziekenhuizen, drie kloosters en talloze winkels, maar ook particuliere huizen en zaken centra werden in het bisdom verwoest. Sommige zijn herbouwd met hulp van Kerk in Nood.

Hoewel veel vluchtelingen naar Borno zijn teruggekeerd, bijvoorbeeld uit Kameroen, hebben honderdduizenden ontheemden niet kunnen terugkeren naar hun huizen en dorpen, die werden verwoest en nog steeds onveilig zijn. Zij zijn geconcentreerd in "garnizoenssteden" die door de Nigeriaanse strijdkrachten worden verdedigd, maar waarvan de perimeter beperkt is en van waaruit het riskant is om te vertrekken. De levensomstandigheden zijn moeilijk, overvol en onhygiënisch. Het beperkt ook de bestaansmogelijkheden van de ontheemde boeren, die hun akkers niet kunnen beplanten of oogsten.

Het geweld van de herders tegen de boeren heeft de afgelopen vijf jaar een nieuwe humanitaire crisis veroorzaakt in de Middle Belt regio. In haar rapport brengt de UNHCR meer dan 400.000 personen in de Benue State in kaart. Volgens gouverneur Samuel Ortom van de staat Benue zijn er echter meer dan twee miljoen binnenlandse ontheemden en 10.000 vluchtelingen uit Kameroen in Benue.

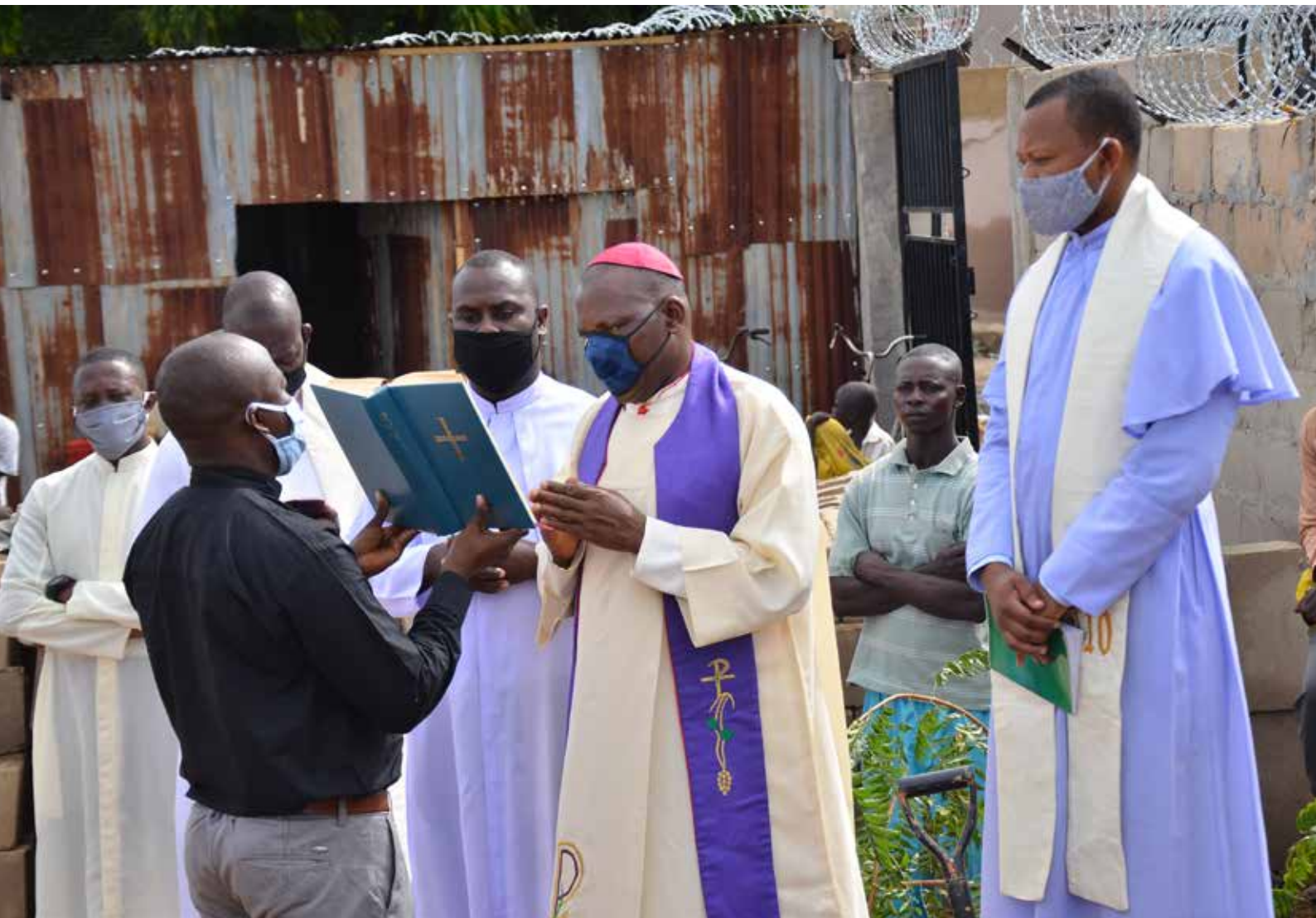
Volgens vertegenwoordigers van het bisdom Makurdi, gelegen in de staat Benue, hebben aanvallen van gewapende herders (Fulani) - die bijna wekelijks plaatsvinden - veel levens en eigendommen geëist en talloze mensen dakloos gemaakt, waardoor zij zich genoodzaakt zien de bevolking te verplaatsen naar de 13 officiële kampen voor binnenlandse ontheemden in de staat Benue. Vele anderen wonen bij familieleden in gastgemeenschappen en onofficiële kampen.

Deze tragedie wordt echter nog steeds grotendeels genegeerd door de media en zelfs door internationale hulporganisaties, die zich veel meer richten op de ernstige situatie in het noordoosten van het land. Er zijn geen uitgebreide rapporten over de situatie.

Het lokale overheidsgebied Guma herbergt de meeste intern ontheemden in de staat Benue. Er zijn vier kampen (twee in Daudu en één in Ortese en Gbajimba), naast andere opvanggemeenschappen

en onofficiële kampen. Bovendien werd het gebied zwaar getroffen door de overstromingen van oktober 2022, die veel boerderijen, huizen en eigendommen verwoestten.

De gecombineerde effecten van de aanvallen en ontheemding en de recente overstroming hebben de toch al precare levensomstandigheden nog verergerd: "Ze zitten zonder eten. Ze hebben geen bed. Mensen die vroeger voor zichzelf zorgden, moeten nu bedelen om eten, om zichzelf te voeden. De kinderen in de kampen zijn ondervoed, sommigen lopen naakt rond. Ze hebben niet eens een shirt om aan te trekken. Ze kunnen al jaren niet meer naar school. Ze hebben geen toegang tot medische zorg. Ze hebben geen water. Ze ontberen basislevensbehoeften, zoals waar ze kunnen wonen, waar ze onderdak kunnen vinden. Als je naar ontheemdenkampen gaat, zie je de frustratie omdat de mensen gewoon rondlopen tot ze moe worden. En ze slapen op de kale grond. Dit is de toestand waarin mensen al vele jaren verkeren. We hebben het niet over een jaar, maar over jaren, en niemand heeft het over deze situatie. Als ze proberen terug te keren naar hun boerderijen, worden ze opgejaagd als wilde dieren. Ze leven dus in een cyclus van hopeloosheid. Ze kunnen niet naar hun boerderijen. Ze leven in de kampen. Ze hebben nergens toegang toe", zegt pater Remigius Ihyula, projectpartner van Kerk in Nood, belast met het noodhulpprogramma van het bisdom Makurdi.

VERHAAL

Vluchtelingen in Nigeria

“Ik wil niet dat er nacht is. Ik wou dat het altijd dag was. Mijn nachten zijn vol angst, bezorgdheid, nachtmerries”, zegt Naomi, een jonge Nigeriaanse vrouw en vluchteling. Zoals zoveel van haar landgenoten in het noordoosten van Nigeria beleeft Naomi elke nacht dezelfde nachtmerrie: ontvoerd worden, de terroristen die haar stad bestormen, haar dwingen te “trouwen” met een Boko Haram-terrorist of getuige zijn van de moord op een familielid door een van de extremistische opstandelingen.

“Ik word bang zodra de nacht valt”, bekent de jonge vrouw. Zij is slechts één van de ruim 30.000 ontheemde Nigerianen in Pulka, dicht bij de grens met Kameroen en ongeveer 120 km van de stad Maiduguri, de hoofdstad van de staat Borno in het noordoosten van Nigeria.

Charles, een jonge vader die 33 is en vluchteling op dezelfde plaats, geeft ook toe dat hij steeds terugkerende nachtmerries heeft. *“Ik herbeleef de tijd dat we ondergedoken zaten. Omdat de terroristen 's nachts aanvielen, verlieten we de stad zodra de nacht viel en verstopten ons in de rimboe. Vele nachten droom ik nog steeds dat ik ondergedoken zit”,* legt hij Kerk in Nood uit.

Beiden wonen nu naast het Alpha-vluchtelingenkamp in Pulka - slechts één van de 20 kampen verspreid over de staat Borno en één van de zes in het district Gwoza alleen.

Maar de situatie daar is nog steeds erg precair. *“We waren vluchtelingen in Kameroen, zijn daarna teruggekeerd en wonen nu al twee jaar hier, maar de situatie is nog steeds onveilig. We wonen weer in ons eigen land, in ons eigen gebied, in ons geliefde Pulka, maar we leven als vluchtelingen. We zijn dicht bij huis dan toen we in Kameroen woonden, maar we leven opnieuw in gevaar”,* zegt Charles.

“Ze kunnen niet ver van de vluchtelingenkampen gaan, omdat hun veiligheid buiten de kampen niet kan worden gegarandeerd. In ieder geval is het in het regenseizoen moeilijker om zich te verplaatsen. Ze gaan naar buiten om hun velden te bewerken, want dan hebben ze iets om van te leven, maar er zijn voortdurend aanvallen, en sommige mensen worden gedood. Het is zeker niet gemakkelijk, en het is voor mij ook niet gemakkelijk om hier te komen. Komen en gaan is altijd een risico, maar het is belangrijk voor mij om alles te doen wat ik kan om deze mensen te helpen”, legt pater Christopher uit. Hij blijft de vluchtelingen bedienen, maar zelf woont hij in een verlaten huis, sinds Boko Haram in 2014 de kerk en de pastorie in Pulka verwoestte.

Oorspronkelijke artikelen:

<https://acninternational.org/refugees-in-nigeria-jesus-christ-is-my-salvation-that-is-what-i-celebrate-at-christmas/>

5. Hulp en projecten Kerk in Nood

Kerk in Nood (ACN) is sterk betrokken bij Nigeria en voert een groot aantal projecten uit, variërend van de bouw of wederopbouw van infrastructuur tot vorming en materiële steun voor priesters, seminaristen en andere pastorale medewerkers.

In de afgelopen vijf jaar werd 2,6 miljoen euro besteed aan bouw en wederopbouw en 2,3 miljoen euro aan religieuze vorming, waarvan het grootste deel voor priesters en seminaristen.

Kerk in Nood biedt ook informatie over het lijden van christenen en helpt lokale kerkelijke autoriteiten zich uit te spreken op internationale evenementen over onderwerpen als godsdienstvrijheid en christenvervolgung.

Voor 2023 en daarna plant ACN een uitgebreid programma om tegemoet te komen aan de noden van de Nigeriaanse kerk.

Het beoogt dit te verwezenlijken langs 5 lijnen:

1. Onze projectpartners veilig houden
2. Vredesopbouw door interreligieuze dialoog en vorming
3. Zorg voor de slachtoffers van geweld
4. Versterking van de Kerk in haar outreach
5. Ondersteunend gebed voor vrede, genezing en vergeving

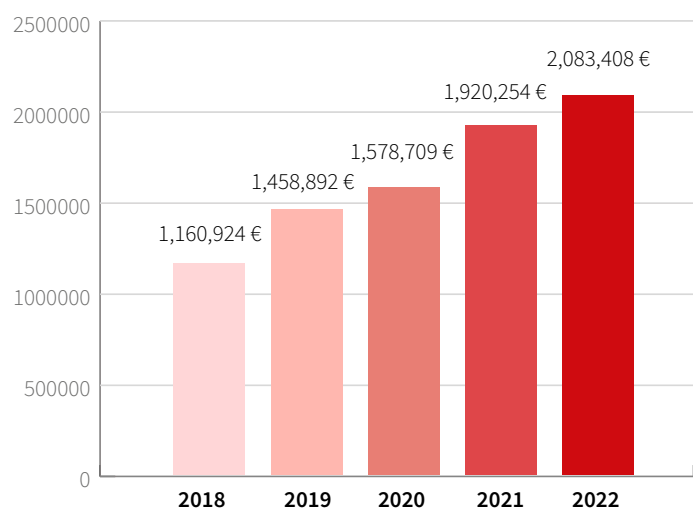
5.1. Overzicht van de afgelopen vijf jaar

Van 2018 tot 2022 (per 28 november) financierde Kerk in Nood 637 projecten in Nigeria, op verschillende gebieden. In deze periode bedroeg de hulp van Kerk in Nood 8,2 miljoen euro.

Kerk in Nood heeft de lokale kerk gesteund, vooral in het noorden van het land, dat lijdt onder armoede en discriminatie. De afgelopen jaren ondersteunde de liefdadigheidsinstelling de wederopbouw van door islamitische terroristen vernielde kerkelijke eigendommen en traumaverwerking voor de slachtoffers. In het zuiden zijn de inspanningen van de pauselijke stichting gericht op verdieping van de geestelijke vorming door middel van studiebeurzen en trainingen.

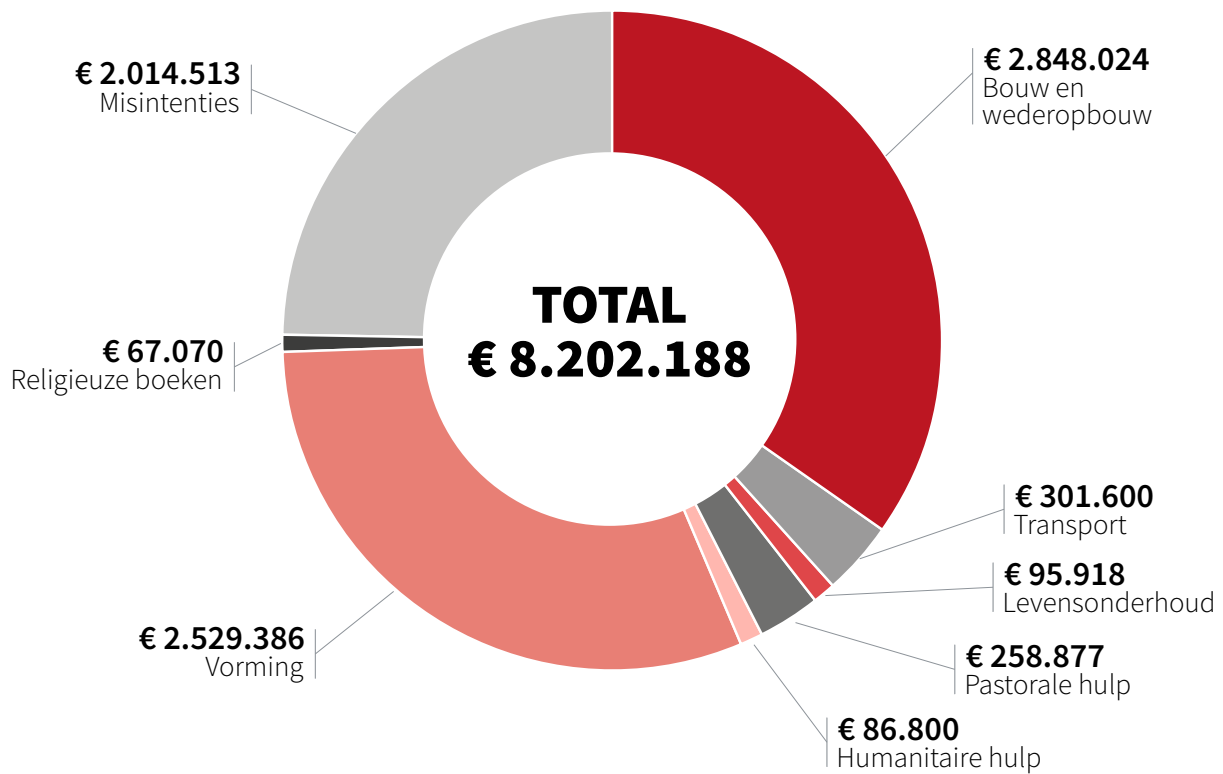
Hulp Kerk in Nood voor Nigeria in euro's

(2018 - 2022 per 28 nov.)

Hulp Kerk in Nood voor Nigeria per projectensector in euro's

(2018 - 2022 per 28 nov.)

Aantal toegekende projecten per soort hulp in 2022

(per 28 nov.)

✓ 130 Projecten goedgekeurd

23

Opbouw en wederopbouw

2

Noodhulp

21

Opleiding van priesters

66

Misintenties

23

Geloofsvorming leken

4

Levensonderhoud

1

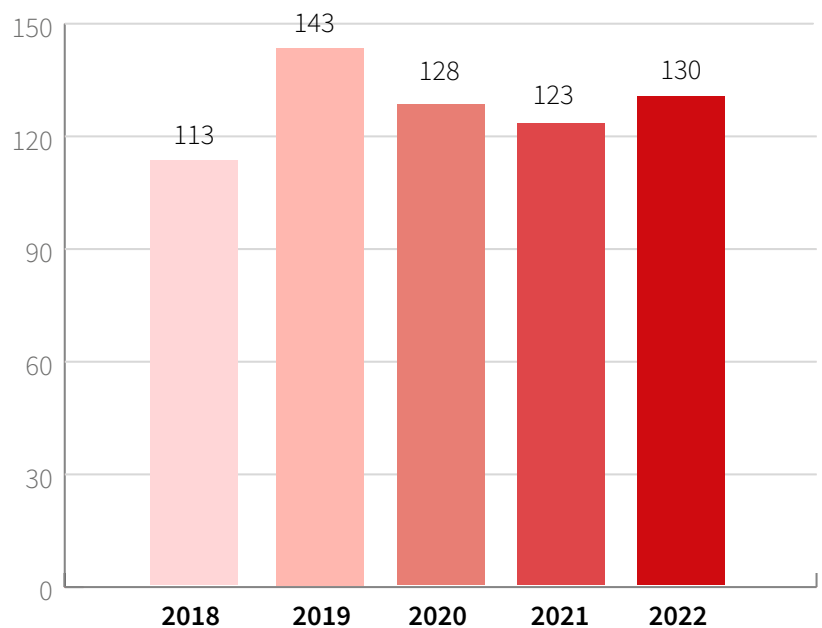
Verspreiding van Bijbels

3

Vervoersmiddelen

Aantal projecten

(2018 - 2022 per 28 nov.)

5.2. Voorbeelden van onze hulp

Een traumacentrum voor genezing in Maiduguri Zorg voor de gewonden en getraumatiseerden

De dreiging van Boko Haram mag dan afgenomen zijn in het bisdom Maiduguri, en uit het noordoosten van Nigeria in het algemeen, maar de verschrikkingen die de groep heeft aangericht blijven bestaan in de vorm van fysieke en mentale wonden bij de mensen die eronder geleden hebben.

Onderwijs is het belangrijkste wapen in deze nieuwe strijd. “Dit is een prioriteit voor ons bisdom, vooral voor de vluchtelingen die zijn teruggekeerd. We hebben het op ons genomen om ervoor te zorgen dat de kinderen onderwijs krijgen, van de basisschool tot, indien mogelijk, de universiteit. Dit is de sleutel tot het verslaan van Boko Haram. Als mensen een opleiding hebben om in hun levensonderhoud te voorzien, gaan ze geen mensen vermoorden”, aldus bisschop Oliver Doeme.

Priesters spelen een zeer belangrijke rol in de hulp aan de lokale bevolking, maar het bisdom is ook begaan met het psychologisch welzijn van zijn geestelijken. “Een van de programma's die we zijn begonnen is traumabegeleiding voor de priesters. Onze priesters werden uitgenodigd voor traumaverwerking en kwamen heel blij en dankbaar terug. Onze vrouwelijke religieuzen gingen ook en kwamen versterkt terug.”

Een van de belangrijkste gebieden waarin het bisdom investeert, is het bevorderen van vergeving, vooral nu veel Boko Haram-leden opnieuw in de samenleving worden opgenomen. “Op het feest

van Onze Lieve Vrouw van Fatima hebben wij ons bisdom opnieuw toegewijd aan het Onbevlekt Hart van Maria. De mensen voelen zich geestelijk verheven en aangemoedigd, en dat maakt hen bereid tot vergeving. Mensen koesteren wrok tegen Boko Haram-leden die hun geliefden hebben gedood, maar ze hebben nu het vermogen om te vergeven. Ze zien Jezus aan het kruis hangen, nadat hij zijn beulen had vergeven, en ook zij krijgen de moed om te vergeven.”

Kerk in Nood (ACN) is een belangrijke partner geweest bij de financiering van veel van de projecten die het bisdom uitvoert om de waardigheid van de bevolking te herstellen en de vrede in de regio te versterken. Veel van de teruggekeerde gezinnen hebben steun nodig om hun leven weer op te bouwen, aangezien de federale regering

volgens de bisschop haar verplichtingen op dit gebied niet is nagekomen. Deze projecten variëren van materiële en psychologische steun voor teruggekeerden, studiebeurzen voor kinderen, financiële hulp voor weduwen en wezen en ook voor priesters en religieuzen. “Wij zijn ACN zeer dankbaar voor deze hulp”, aldus bisschop Oliver.

“We zijn zwak, moe en bang. We hopen dat God voor ons zal vechten”

Oorspronkelijke artikel:

<https://acninternational.org/nigeria-we-are-weak-tired-and-scared-we-hope-god-will-fight-for-us/>

5.2. Voorbeelden van onze hulp

Stevige auto's voor priesters die dienen in een onveilige regio

Pankshin is een jong bisdom in het centrale deel van de staat Plateau, in Noord-Centraal Nigeria. Tegenwoordig telt het bisdom Pankshin 36 parochies en meer dan 550 buitenkerkelijken. Het bisdom beslaat 8.486 vierkante kilometer, maar door de slechte wegen (minder dan 200 kilometer is verhard) kan het tot vier uur duren om van het ene deel van het bisdom naar het andere te reizen. De wegen, meestal bergachtig en rotsachtig, verkeren in erbarmelijke staat en zitten vol kuilen, en worden in het regenseizoen modderig en erg moeilijk begaanbaar. De gemiddelde maximumsnelheid op de verharde wegen is ongeveer 50 km/u en 25 km/u op overige onverharde wegen, die het overgrote deel van het bisdom uitmaken.

De veiligheidssituatie in het bisdom verslechtert en de bisschop beschrijft deze als volgt: "Een van onze diocesane priesters werd in oktober 2021 ontvoerd, hoewel hij nu is vrijgelaten, en de verhalen zijn verwoestend en zorgwekkend. In het algemeen is er angst voor aanslagen als je over eenzame wegen reist, vooral als de gebruikte voertuigen niet veilig zijn en kapot gaan. Op sommige plaatsen in het bisdom heerst nu een cultuur van angst en discriminatie. De katholieke Kerk, christenen van andere denominaties en moslims wedijveren om volgelingen."

Met de huidige golven van ontvoeringen en terroristische aanslagen probeert Kerk in Nood al het mogelijke te doen om ervoor te zorgen dat priesters en zusters in deze afgelegen gebieden over stevige auto's beschikken die meer veiligheid garanderen wanneer zij door de rimboe en geïsoleerde gebieden van het bisdom reizen.

Auto's voor de veiligheid van priesters

5.2. Voorbeelden van onze hulp

Aanpak van problemen die de veiligheid van religieuze zusters bedreigen

In 1956 werden de Dominicaanse missiezusters uitgenodigd om een christelijke aanwezigheid op te bouwen in het door moslims gedomineerde noordwesten van Nigeria. De zusters begonnen het meest noodzakelijke werk uit te voeren door middel van onderwijs, gezondheidszorg, evangelisatie aan de basis en sociaal werk. In 1973 zagen de zusters de dringende noodzaak om te beginnen met de vorming van Nigeriaanse Dominicaanse zusters die de taal, behoeften en cultuur van de lokale bevolking kennen. Dit werk wierp zijn vruchten af toen de missiezusters in 1997 besloten de leiding van de Nigeriaanse congregatie volledig over te dragen aan de plaatselijke zusters in Gusau.

De zusters bevorderen de dialoog met mensen van verschillende religies en stammen, en initiëren en bevorderen manieren om geestelijk, moreel en economisch achtergestelde jongeren te ondersteunen en te verzorgen. Zij bouwen gemeenschappen op die relaties van waarheid, eenheid en rechtvaardigheid aanmoedigen.

De afgelopen jaren zijn de verschillende conflicten in Nigeria (vooral in het noorden) geëscaleerd. Het gebied waar het klooster zich bevindt is niet gespaard gebleven. De zusters

melden gevallen van bandieten die mensen uit hun huizen en werkplaatsen ontvoeren. De veiligheidsbedreigingen hebben de zusters Dominicanessen doen beseffen dat het dringend noodzakelijk is het klooster te beschermen om bandieten af te schrikken.

Zr. Justina besluit: “Wij raken vele levens van zowel christenen als moslims. Ondanks de onzekerheid en de uitdagingen waar we voor staan, houdt ons gemeenschapsleven ons bij elkaar.

Het is een bron van vreugde en kracht.”

De zusters in Zuru zijn ook bezorgd over de toegenomen onveiligheid in hun regio. Zr. Nancy legt uit dat er berichten zijn over moorden op zowel burgers als militairen, waaronder ouders of voogden van enkele van hun eigen leerlingen.

De zusters in Zuru zijn ook bezorgd over de toegenomen onveiligheid in hun regio. Zr. Nancy legt uit dat er berichten zijn over moorden op zowel burgers als militairen, waaronder ouders of voogden van enkele van hun eigen leerlingen.

“Ondanks de onzekerheid en uitdagingen waarmee we worden geconfronteerd, houdt ons gemeenschapsleven ons bij elkaar. Het is een bron van vreugde en kracht geweest”

5.2. Voorbeelden van onze hulp

Steun voor binnenlandse ontheemden in de staten Borno en Benue

Onderwijs voor kinderen die gevlucht zijn voor Boko Haram

De vluchtelingen in Pulka behoren tot de Mandala-stam en woonden, voordat de opstand van Boko Haram begon, in kleine dorpjes naast Pulka, op 20 km van de grens met Kameroen. In 2013, toen Boko Haram in de regio arriveerde, besloten velen te vluchten naar de omliggende bergen. Toen de gevechten dichterbij kwamen, staken zij de grens met Kameroen over en vestigden zich in kampen in het bisdom Maroua-Mokolo, waar zij van augustus 2014 tot mei 2017 verbleven. Toen de situatie leek te kalmeren, keerden veel vluchtelingen terug uit Kameroen, in een poging hun dorpen te bereiken. Dit was niet altijd mogelijk, om veiligheidsredenen of omdat de dorpen waren verwoest. Velen van hen besloten zich te vestigen in Pulka, waar het Nigeriaanse leger voor veiligheid zorgt. Tegenwoordig woont 90% van hen in de vier kampen bij de stad.

Het project is bedoeld om het bisdom Maiduguri te helpen het schoolgeld te betalen voor 700 ontheemde kinderen uit de Pulka-gemeenschap: 425 meisjes en 275 jongens.

Voorzien in de basisbehoeften van de ontheemden in Guma

Dit project is bedoeld om 2.500 intern ontheemden in de kampen in Guma Local Government Area te voorzien van dekens en slaapmatten om hun levensomstandigheden te verbeteren. Tot de beoogde begunstigden behoren zwangere en zogende moeders, gehandicapte intern ontheemden, kinderen van 3 tot 10 jaar en oudere mannen en vrouwen van 60 jaar en ouder. De begunstigden zullen worden geprofileerd, geselecteerd en geselecteerd volgens de bovengenoemde selectiecriteria.

Hulp aan intern ontheemden

5.2. Voorbeelden van onze hulp

Eucharistisch aanbiddingscentrum geeft hoop aan getraumatiseerde Christenen

Het bisdom Sokoto blijft het middelpunt van de vervolgingen. Deze hebben berucht plaatsgevonden in de vorm van het in brand steken en vernietigen van kerken, bedrijven en eigendommen van christenen.

Sommige incidenten vormen een zeer ernstige uitdaging voor het geloof van de mensen. Een daarvan was de brute moord op Michael Nnadi twee jaar geleden. De jonge seminarist uit Sokoto was naar het Groot Seminarie van Kaduna gekomen om priester te worden. Nadat hij was ontvoerd, verzamelde hij de moed om zijn moordenaars op te roepen zich te bekeren van hun slechte wegen, en daarvoor betaalde hij de ultieme prijs. Een ander getuigenis van geloof was mevrouw Bolanle Ataga, een katholieke moeder die eveneens met geweld werd vermoord omdat zij weigerde toe te geven aan de seksuele eisen van de bendeleiders die haar ontvoerden.

In mei 2021 werden twee priesters, mgr. Joseph Keke en pater Alphonsus Bello, ontvoerd uit hun pastorie in Malumfashi. De eerste werd na drie weken gevangenschap vrijgelaten, maar pater Alphonsus werd diezelfde nacht op het terrein van de parochie vermoord.

De katholieke bisschoppenconferentie werkt eraan om deze twee slachtoffers in de nabije toekomst mogelijk te presenteren als “Martelaren van Nigeria”, maar ondertussen willen bisschop Kukah en de gelovigen die hij dient in het bisdom Sokoto een initiatief in gang zetten om het geloof van rouwende christenen aan te moedigen en te verdiepen door een

plaats te bouwen waar de lijdende mensen hun pijn en hun gebeden kunnen brengen en genezing kunnen vinden in Gods barmhartige liefde: “Het is werkelijk de vervulling van het gezegde dat het bloed van martelaren het zaad is van het christelijk geloof”.

Met de hulp van weldoeners van ACN zullen de gelovigen kunnen samenkomen in dit Eucharistisch Aanbiddingscentrum in Malumfashi, in de staat Katsina, in het bisdom Sokoto, gebouwd ter ere van hen die omwille van hun christelijk geloof zijn gestorven door toedoen van moslimextremisten.

Oorspronkelijke artikelen:

<https://acninternational.org/nigeria-homily-at-the-funeral-mass-of-seminarian-michael-nnadi/>

<https://acninternational.org/a-homily-delivered-by-most-rev-matthew-man-oso-ndagoso-at-the-funeral-mass-of-late-rev-fr-alphonsus-bello/>

<https://acninternational.org/nigeria-bishop-seeks-release-of-75-year-old-priest-from-kidnappers/>

Martelaren Herinneringscentrum

BRONNEN

Tenzij anders vermeld, is de informatie in dit document samengesteld door Kerk in Nood (ACN) aan de hand van informatie verkregen tijdens onderzoeksreizen en interviews met lokale partners in de afgelopen 6 jaar.

- [1] Onderzoeksreis ACN naar Nigeria, november 2022.
- [2] <https://acninternational.org/religiousfreedomreport/reports/ng/>
- [3] <https://www.dw.com/en/sharia-law-in-africa-interpretations-legal-system/a-60587789>
- [4] <https://acninternational.org/religiousfreedomreport/reports/ng/>
- [5] <https://www.catholic-hierarchy.org/>
- [6] <https://acninternational.org/religious-freedom-in-nigeria/>
- [7] <https://www.statista.com/statistics/1197570/deaths-caused-by-boko-haram-in-nigeria/>
- [8] <https://acninternational.org/acn-over-100-priests-and-religious-sisters-kidnapped-arrested-or-killed-in-2022/>
- [9] <https://acninternational.org/the-government-of-nigeria-does-not-do-enough-to-protect-christians/>
- [10] <https://acninternational.org/de/nigeria-die-gefahr-einer-stigmatisierung-der-fulani/>
<https://africacenter.org/spotlight/understanding-fulani-perspectives-sahel-crisis/>
- [11] Bazán, José Luis, "Terreur door Fulani militias: Compilatie van nieuws (2017-2020)," Werkdocument, Brussel, 16 mei 2020.
[Online.] Geraadpleegd van: https://www.academia.edu/43413000/_Fulani_militias_terror_2017_2020_
- [12] <https://www.accord.org.za/ajcr-issues/ethnic-religious-crises-nigeria/>
<https://docer.com.ar/doc/551vn1x>
- [13] <https://acleddata.com/10-conflicts-to-worry-about-in-2022/nigeria/mid-year-update/>
- [14] <https://guardian.ng/business-services/imb-links-drop-in-piracy-at-gulf-of-guinea-to-foreign-efforts/>
- [15] https://www.ieee.es/Galerias/fichero/docs_opinion/2018/DIEEEO107_2018ALFCAM-Nigeria.pdf
<https://www.bbc.com/news/world-africa-52488922>
- [16] https://www.researchgate.net/publication/338220629_The_Growing_Phenomenon_of_Money_Rituals-Motivated_Moorden_in_Nigeria_Een_empirisch_onderzoek_naar_de_factoren_die_verantwoordelijk_zijn
<https://www.cfr.org/blog/ritual-killings-nigeria-reflect-mounting-desperation-wealth-and-security-amid-creeping>
https://www.vanguardngr.com/2022/04/what-we-know-about-ritual-killings-for-money-juju-priests-imams-pastors-anderen_spreken-2/
<https://punchng.com/inside-the-world-of-nigerias-deadly-money-ritualists-where-human-parts-are-traded-like-goederen-1/>
- [17] <https://businessday.ng/news/article/over-2m-idps-10000-cameroonian-refugees-in-benue-dangerous-ortom/>

GEBED VOOR NIGERIA

*Almachtige en genadige Vader,
U bent de God van gerechtigheid,
liefde en vrede.*

*U beerst over alle volkeren op aarde.
Macht en kracht zijn in Uw handen
en niemand kan U weerstaan.*

*Wij presenteren ons land Nigeria voor U.
Wij loven en danken U, want U bent de
bron van alles wat wij hebben en zijn.
We hebben spijt van alle zonden die we
hebben begaan en voor de goede daden
die we nalieten.*

*In Uw liefdevolle vergeving, bescherm
ons tegen de straffen die we verdienen.
Heer, we worden niet alleen belast door
onzekerheden, maar ook door morele,
economische en politieke problemen.
Luister naar de kreten van uw volk,
dat zich vol vertrouwen tot u wendt.*

*God van oneindige goedheid,
onze kracht in tegenspoed,
onze gezondheid in zwakheid,
onze troost in verdriet,
wees ons, ons volk, genadig.
Spaar deze natie Nigeria van chaos,
anarchie en onheil.*

*Zegen ons met uw koninkrijk van
gerechtigheid, liefde en vrede. Wij vragen
dit door Christus onze Heer, Amen.*

Koningin van Nigeria, bid voor ons.

Dit gebed, samengesteld door de Katholieke Bisschoppenconferentie van Nigeria (CBCN) om de Christenen te verenigen in gebed in moeilijke tijden, wordt vandaag de dag door katholieken gebeden aan het einde van elke Heilige Mis in Nigeria.

www.kerkinnood.nl

Kerk in Nood

PAUSELIJKE
STICHTING

